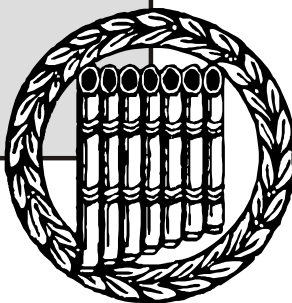

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

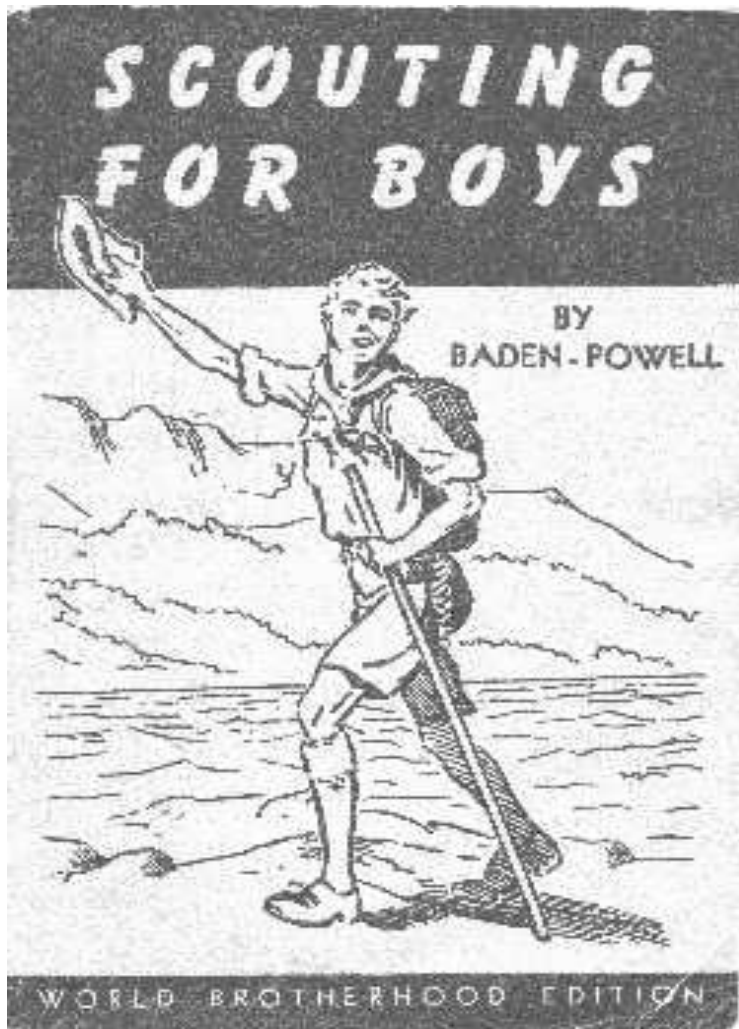

2-3

červen,
září
2007

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Titulní strana anglického originálu knihy „SCOUTING FOR BOYS“

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva
Ze skautského světa

Z KLUBŮ

Podbrdská družina SO
Březové lístky, Severočeská druž. SO
Také jsme přidaly kámen na Ivančenu
Abychom nezapomínali...
Bylo nás deset
Opět Melechov, Ledečtí OS
Kolínští v Rakousku
OS Polná
Zlínští vzpomínali
Na severu stráž...
Z Lokali

PRO ZAMYŠLENÍ

Štáflova chalupa
Memento za br. L. Hrušku
Odezva na článek
Úsvit druhého století
Skauti Česka na 150 vrcholech
Úsvit na Lovoši

RŮZNÉ

Úvaha dalším osudu Kmenových novin
Významné životní jubileum br. Ruska
Seminář kruhu LŠ KD
Skautské muzeum
Počty členů kmene dospělých
Výzva oldskautům
Předsněmová diskuse
Navždy nás opustili
Náčelnická pošta

RESUMÉ

KVÍZ Ze skautské historie

PŘÍLOHY

Řád KD, Řád SO, Seznam NKD
Barevná obrázková příloha

Ke 100 letům skautingu Skautský šátek Tomáše Halíka: *Skauting zprostředkovává soubor mravních hodnot, které lidská osobnost i lidská společnost nutně potřebují ke svému přežití a zdravé existenci, mohli bychom je souhrnně nazvat fair play – čestná, poctivá hra. Kromě jiného skýtá skauting důležitou pozitivní alternativu a takřikajíc záchranou síť pro mnoho dospívajících, kteří se uvolnili z vazeb rodiny a hledají nové prostředí, které by je přijalo a v němž by se mohli plně realizovat.*

Kmenové noviny OS
KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

Ze zápisu 24. zasedání Rady náčelnictva Kmene dospělých Junáka 22. 2. 2007 v Praze

Přítomní: sestry Hana Kaprálková, Miloslava Fousková a bratři Jan Adamec, Ivo Fišera, Vladislav Jech, Vladimír Köhler, Miroslav Kubát, Vladimír Stránský, Jiří Žáček

Z průběhu jednání RNKD:

RNKD odsouhlasila, aby br. Slavíček na skautské základně Seleška u Liberce zorganizoval rozšířený kruh LŠ ve dnech 15.-17. 6. 2007.

Na konferenci evropského regionu ISGF ve dnech 20.-24.6. v Krakově, PL byla schválena delegace ve složení: Köhler, Adamec, Kaprálková, Skácelová, Stránský, Bělovská, příp. Fišera a Slavíček. Schválení je podmíněno tím, aby si účastníci uhradili příslušný podíl nákladů.

Na 7. sněm kmene dospělých ve dnech 19.-21. 10. 2007 v Kutné Hoře je objednan pobyt pro odhadem max. 120 účastníků, platbu předají krajszí zpravodajové v květnu

Ses. Fousková referovala o současné situaci ve spolupráci s R+R a při juniorizaci KD a doporučila vytvořit „přivítací dopis“ pro nové kluby, které povětšinou budou právě složeny z dřívějších roverů.

Ze zápisu 25. zasedání Rady náčelnictva Kmene dospělých Junáka 9. 3. 2007 v Nymburce

Přítomní: sestry Hana Kaprálková a Miloslava Fousková, bratři Jan Adamec, Ivo Fišera, Vladislav Jech, Vladimír Köhler, Miroslav Kubát, Vladimír Stránský, Jiří Žáček

Z průběhu jednání RNKD:

Na 7. kmenový sněm bude podle vybraného loga zajištěno také jedno razítko.

Ses. Fousková presentovala „přivítací dopis“ pro nové kluby, který RNKD schválila.

Úkol 25/06: Zasiílat uvítací dopis novým klubům KD. Odpovídá: br. Köhler. Termín: průběžně.

Br. Stránský předal ses. Kaprálkové seznam všech členů KD pro účely gratulací.

Usnesení 25/02: RNKD pověřuje ses. Kaprálkovou vedením evidence a zasíláním gratulací k životním výročí členů KD. Schváleno: 7:0:0

Upozornění: podle nového organizačního řádu Junáka **musí být veškeré volby tajné!**

Ze zápisu 26. zasedání Rady náčelnictva Kmene dospělých Junáka 26. 4. 2007 v Praze

Přítomní: sestry Hana Kaprálková, Ludmila Bělovská a Miloslava Fousková, bratři Jan Adamec, Ivo Fišera, Vladislav Jech, Vladimír Köhler, Miroslav Kubát, Miroslav Moravec, Vladimír Stránský, Jiří Žáček.

Z průběhu jednání RNKD:

Br. náčelník V. Köhler informoval, že **na jednání NJ**

- uplatnil rozhodnutí NKD ve věci Historické komise, což vedlo k tomu, že NJ potvrdilo usnesení RNKD o převedení HK do SI ABS;

- NJ sice schválilo jeho návrhy na medaile sv. Jiří z řad NKD, ale náčelník ChK medaile neudělil z důvodů údajných formálních nedostatků;

- byla zrušena komise NJ pro novelu ŘVVČČ na její žádost a NJ bude řád dále řešit.

Ses. Bělovská referovala o exilovém i současném zahraničním skautingu v Evropě (exilové oddíly končily samostatnou činnost zhruba od r. 1995, nyní však např. ve Švýcarsku pokračují s účastí z Česka, nicméně dnes se většina zahraničních skautů přidává k akcím v Česku) – významná je však účast na akcích, které Junák pro mezinárodní skautské hnutí pořádá (Intercamp, Orbis, 100 let skautingu v Praze).

K záležitostem **7. sněmu KD** přijala RNKD následující

Kmenové noviny OS

Usnesení 26/01: RNKD schvaluje návrh loga, razítka a odznaku 7. sněmu KD (jak bylo předáno k vyjádření v dubnu 2007 členům NKD).
Schváleno: 8:0:0

a uložila::

Úkol 26/01: Zadat výrobu 200 ks odznaků dle schváleného vzoru (předběžná pořizovací cena 20 Kč/ks).
Odpovídá: br. Stránský. Termín: 20. 5. 2007

Ses. Fousková potvrdila, že v sobotu večer vystoupí na sněmu KD pěvecký sbor CANTUTA (od 19 hod celkem 90 min).

Digitální seminář byl pro nedostatek přihlášených zrušen. Nicméně RNKD uložila

Úkol 26/03: Připravit návrh na uspořádání dalšího digitální semináře.

Odpovídá: br. Fišera

Termín: 14. 6. 2007

V rámci **informace z ROJ** ses. Fousková oznámila, že dne 6. 5. odbor očekává na akci OBROK účast br. Köhlera (budou se tam konat 4 dílny); dále informovala, že plzeňské národní Jamboree 2008 připravuje tým v pozmeněné sestavě

Br. Köhler předal ses. Fouskové **uvítací dopis pro nový klub KD CANTUTA**.

Na **Polské Jamboree ve dnech 10. – 13. srpna 2007** (Kielce) je pozvána delegace KD; br. Köhler shromažďuje jména zájemců.

Br. Köhler uvedl, že HKVS si přeje navázat užší kontakty s KD a jmenoval zástupcem v NKD br. A. Cepka-Kšand'áka.

Usnesení 26/02: RNKD souhlasí s účastí zástupce HKVS br. Aleše Cepka-Kšand'áka v RNKD s hlasem
poradním. Schváleno: 8:0:0

Vyznamenání „Lilie a přátelství“ - kraje Hr. Králové, Liberec a Ústí n/L společně toto vyznamenání schválili (ve třech stupních) a každý kraj medaili samostatně uděluje.

Ze zápisu 27. zasedání Náčelnictva Kmene dospělých Junáka 18.-20. 5. 2007 v Praze

Přítomní: sestry Miloslava Fousková, Hana Kaprálková, Taťána Rudolfová a bratři Jan Adamec, Aleš Cepek, Ivo Fišera, Jaroslav Frič, Miloš Gurecký, Jiří Hornák, Jaroslav Chládek, Čestmír Janata, Vladislav Jech, Jiří Kličoš, Vladimír Köhler, Jaromír Kupr, Luboš Lehký, Ladislav Marek, Marek Matýsek, Zdeněk Maxmilián, Miroslav Moravec, Julius Müller, Bohumil Plchot, Pavel Pokorný, Josef Richter, Vladimír Stránský, Vladimír Stöhr. **Omluveni:** František Hron, Jiří Kalenda, Miroslav Kubát, František Radovský, Jiří Wolf, Jiří Žáček.

Z průběhu 1. dne jednání NKD:

Ses. Miloslava Fousková informovala, že Obrok 2007 měl na programu též zaměření na juniorské kluby dospělých jako sílící trend v Junáku; slibné jsou společné akce juniorů i starších dospělých jako je „Krkonošský krpál“; průběh Obroku doplnil svými velmi dobrými dojmy br. náčelník Köhler.

Zprávy Krajských zpravodajů přednesli podle krajů: za Pražský kraj Julius Müller, za Středočeský kraj - východ Ladislav Marek, Středočeský kraj -západ Zdeněk Maxmilián, o jednání s Jihočeským krajem (vzhl. k úmrtí M. Ruska) Vladimír Stránský, za Plzeňský kraj Pavel Pokorný, Karlovarský kraj Jiří Hornák, Ústecký kraj Čestmír Janata, Liberecký kraj Luboš Lehký, Královéhradecký kraj Jiří Kličoš, Pardubický kraj Josef Richter, Kraj Vysočina – s omluvou zaslána písemně (přednesl br. místonáčelník Stránský), Jihomoravský kraj Bohumil Plchot, Olomoucký kraj Jaroslav Frič, Moravskoslezský kraj Marek Matýsek a Zlínský kraj Vladimír Stöhr (podrobnější zprávy archivuje br. místonáčelník Stránský – závěry z těchto zpráv viz Příloha 27 – 2, která je archivována také u tajemníka NKD br. V. Jecha).

Z průběhu 2. dne jednání NKD:

Tento den byl zahájen skautskou hymnou a chvílí ticha k uctění památky zemřelých členů Kmene.

Br. Köhler zopakoval představení nových členů Kmene dospělých a vyzval br. Kupra ke slovu, který přednesl ocenění ses. Kaprálkovou a za Sč Kraj ji předal krajskou „Medaili kraje modrých řek“.

Br. Stránský předal z pověření Libereckého kraje „Lilii přátelství“ br. Lehkému.

Br. náčelník Köhler přednesl zprávu z jednání Náčelnictva Junáka. Připomněl také, že br. Kupr byl

Kmenové noviny OS

delegován do NJ za zahynulého br. Vítkovského a citoval schválené nové členy Svojsíkova oddílu. Uvedl také začátek diskuse k logu a znaku Junáka. Zmínil se o tom, že akce ORBIS bohužel neskončila dobře. Připomněl, že 13. Valný sněm Junáka bude ve dnech 11.- 13.4.2008 v Havířově. Historickou komisi rozhodlo NJ začlenit do Skautského institutu ABS. V tomto bodě br. Müller uvedl podrobnosti k rozhodování o Historické komisi Junáka, zvl. co do znění usnesení, týkajících se této věci (zejména, že NJ pouze doporučilo členům HK pracovat v SI ABS), se závěrem, že nejasnosti projedná s náčelníkem Junáka br. Prančem. Br. náčelník Köhler proto konstatuje, že HK již není odborem NKD a že splní usnesení č. 20/06 Náčelnictva Kmene dospělých.

Výchovný zpravodaj NKD br. Fišera uvedl přehled uskutečněných akcí a komentoval důvody odvolání digitálního semináře - nový seminář se připravuje; vysvětlil program semináře na Selešce (po stránce organizační připravený br. Lehkým a po stránce programové br. Slavíčkem), kde budou jeho účastníky absolventi LŠ Kmene dospělých; rovněž popsal akci „Krakonošův kerpál“ - pozvánka bude na webu KD i na Rovernetu. Výchovné akce v roce 2008 by měly zahrnovat další běh lesní školy, intenzivnější spolupráci s juniorskými kluby i rovery a další seminář digitální techniky. K webovým stránkám KD uvedl, že otázkou není jen jak je vytvářet, ale i využívat - pokus vytvořit obdobu Rovernetu dobře nevyšel; obnova web. stránek se prošetřuje a bude podána zpráva, podle toho jak záležitost vyjde zvl. s ohledem na vkládání dat.

Právní stav KD vysvětlil br. náčelník Köhler: jsme řádným třetím kmenem Junáka jak uvádí Organizační řád Junáka, avšak v jeho Stanovách žádné změny provedeny nebyly. Na to navazuje Řád Kmene dospělých a nikoliv Statut, který byl zrušen (i náš Řád KD byl uveřejněn v Balíčcích Junáka a je na jeho webu). Dnes platí novelizovaný Statut řádu zlaté Syringy a novelizovaný Statut medaile stříbrné a bronzové Syringy. Všechny předpisy jsou na webu a budou se také postupně zveřejňovat v Kmenových novinách. Ke zprávám KZ vyslovil přesvědčení, že toto náčelnictvo KD dalo do pořádku legislativu Kmene dospělých. Zvláště zdůraznil, že každý vedoucí klubu KD je z titulu své funkce členem střediskové rady s hlasem rozhodujícím. Apeloval na to, aby se členové Kmene dospělých nezdráhali potřebné volené funkce v Kmeni resp. v Junáku jako celku vykonávat a rádně využívali svých práv dle předpisů Junáka a také plnili odpovídající povinnosti.

Br. Vápenka jako kurátor expozice a člen Rady SČKraje informoval o stálé skautské expozici „Z historie českého skautingu“ při příležitosti 100 let skautingu na zámku Nižbor a poděkoval Klatovákům i Středočechům za významnou pomoc a požádal o zapůjčení dalších zvl. trojrozměrných exponátů. Adresa: Ivan Vápenka, Plzeňská 84, 267 01 Králův Dvůr-Počaply. Slavnostní zahájení je dne 23. 6. 2007 v 11 hod přímo na zámku. www.obecnisbor.cz.

Ses. místonáčelní Kaprálková uvedla k termínu 21.-23. 9. 2007, kdy bude v Kutné hoře další NKD před naším sněmem, podmínky účasti i hlavní body programu a vyzvala k přípravě panelů k presentaci při sněmu. K této věci prosí odpovědi na dotazník k charitativním akcím. Samotný sněm KD bude v Učilišti řemesel Kutné Hoře ve dnech 19.-21. 10. a k tomu uvedla organizační pokyny. Páteční večere bude rovněž v učilišti – doplňuje se proto úhrada stravy o 50,- Kč na osobu na tuto večeri, což KZ zaplatí na jednání NKD v září v Kutné Hoře.

Kandidátní komise – br. Mara připomněl svoji výzvu dopisem na KZ a upozornil, že nedostal jako její předseda žádné návrhy kandidátů s výzvou dodat návrhy do dalšího jednání NKD.

Předsněmovní diskuse br. Jech uvedl dosud podané náměty do předsněmovní diskuse:

- od br. Žáčka aby Kmenový sněm vyzval členy KD k větší podpoře KN
- od br. Kolečkáře aby se Kmenový sněm vyjádřil k legislativní úpravě existence Kmene pouze na základě Řádu a nikoliv Statutu (který byl zrušen)
- od ses. Fouskové aby Kmenový sněm označil spolupráci s rovery a juniorskými kluby KD za prioritu programu příštího náčelnictva
- z Moravskoslezského krajského sněmu vyplynul návrh do předsněmovní diskuse, aby pro pietní výpravy k Ivančeně prosazovalo NKD charakter celostátní akce.

Kmenové noviny OS

Stav delegátů na Kmenový snem uvedl br. Stránský tak, že zaplacení má dnešním dnem 70 delegátů, přihlášených je 102 delegátů. Dále rozdělil přítomným delegátům, kteří zaplatili sněmovní poplatek, vyrobené odznaky Kmenového sněmu. 80 ks odznaků bude uvolněno pro nákup sběratelům.

Za br. Žáčka přednesl br. Jech **výzvu jednak ke „klasickým“ příspěvkům do připravovaného dvojčísla Kmenových novin a dále k případné speciální příloze** (příspěvky a náměty prosí zasílat na adresu: Vladislav Jech, Zelenečská 34, 198 00 Praha 9 nebo vjech.kamzik@volny.cz); br. Köhler uvedl, že barevná příloha bude opět obrazová (sestavuje ji br. Köhler a proto žádá zasílat fotografie na svoji adresu).

Br. Moravec uvedl, že schůzka sboru nositelů ZS bude zorganizována před Kmenovým sněmem; dále informoval, že 100 let skautingu budou slavit v Příbrami poněkud později (15. září bude provedena hra o J. Foglarovi).

Br. Adamec oznámil, že již dříve schválená **delegace** (viz zápis z 25. RNKD) **na zasedání evropského regionu ISGF ve dnech 20.-24.6. v Krakově** (PL) se bude mj. účastnit jednání o Konstituci tohoto regionu ISGF a uvedl český překlad jejího (již šestého) znění; připomněl v této souvislosti především snahu prosadit jako třetí jednací jazyk ISGF němčinu.

Poznávací výprava byla po obědě zorganizována na výstavu Jaroslava Foglara v Městském muzeu hl. m. Prahy na Florenci a následně na Slavín na pražském Vyšehradě.

Br. náčelník předal bronzovou medaili Syrinx M. Matýskovi a stříbrnou medaili Syrinx br. V. Jechovi, L. Lehkému a L. Markovi.

Br. náčelník připomněl mezi dalšími akcemi ke 100 letům skautingu trojstranné setkání s polskou a slovenskou delegací a dále dvě známky České pošty (Skauting a Rychlé šípy); rovněž uvedl proběhlé i připravené akce, organizované Muzeem hl.m.Prahy (viz Kalendář akcí).

Br. Moravec rovněž informoval, že naučná stezka v Příbrami bude pojmenována po Jaroslavu Foglarovi. Obdobné iniciativy existují i v dalších okresech resp. krajích – např. v Chlumci bude po J. Foglarovi pojmenována ulice v novém sídlišti apod. Krajští zpravodajové KD tyto iniciativy sledují příp. se na nich podílejí. Uherské Hradiště již mělo velké místní jamboree se setkáním všech generací a 1. srpna bude slavnostní obnovení skaut. slibu; 1. září bude okres Kroměříž organizovat skautské výroční jamboree. Br. Köhler připomněl, že v Plzni je jedno nebo 2 místa na cestu na jamboree ve V. Británii - br. Slim může také poskytnout informaci. Pěkná byla rovněž 14-denní výstava ke 100 letům skautingu v Klatovech. Od 4. dubna je rovněž v Berouně v okr. muzeu skautská výstava. Ve Vyškově proběhla velmi navštívená skautská výstava. Obdobnou výstavu připravují brněnští skauti. Br.Slim také připomněl, že v Plzni-Vinicích jsou některé ulice pojmenovány po „hrdinech“ Rychlých šípů.

Z průběhu 3. dne jednání

Tento den byl zahájen svátečním slovem, které přednesl br. L. Marek z knížky A. Schweitzera „Úcta k životu“.

Do kalendáře akcí byly po vysvětlení podrobností (viz též některé body výše) jsou ohlášeny akce:

- 23.5. v Muzeu hl. m. Prahy od 17 hod promítání filmu ZÁHADA HLAVOLAMU
- 28. 5. videoprojekce „Haka maorského rangera“ z expedice KIWI 2007 na Nový Zéland ve skaut. klubovně v Kuklenách
- 30. 5. v 16 hod v Muzeu hl. m. Prahy bude KŘEST POŠTOVNÍ ZNÁMKY S RYCHLÝMI ŠÍPY
- 1. 6. od 18 hod v v Muzeu hl. m. Prahy jako pocta J. Foglarovi proběhne pořad PÍSNĚ ZTRACENÉHO RÁJE
- 15.-17.6. „Seminář k novele ŘVVČČ Junáka“ na Selešce
- 20.-24.6. zasedání evropského regionu ISGF v Krakově
- 6. 7. bude pošta Praha 012 a pošta na III. nádvoří Pražského hradu používat POŠTOVNÍ RAZÍTKO K VÝROČÍ NAROZENÍ J. FOGLEARA
- 23. 6. 2007 v 11 hod na zámku v Nižboru zahájení stálé skautské expozice “Z historie českého skautingu“
- 6. 9. RNKD v Praze

Kmenové noviny OS

- 21.-23. 9. 2007 v Kutné hoře NKD
- 4.-7.10. trojstranné setkání oldskautů PL-SK-CZ v Mezivodí na Severní Moravě (příhlášky se zasílají buď br. Köhlerovi nebo Matýskovi, účast. poplatek 1800,-Kč)
- 11.10. RNKD v Praze
- 19.-21. 10. v Kutné Hoře 7. sněm KD

Ze zápisu 28. zasedání Rady náčelnictva Kmene dospělých Junáka 14. 6. 2007 v Praze

Přítomní: sestry Hana Kaprálková a Miloslava Fousková, bratři Jan Adamec, Aleš Cepek, Vladislav Jech, Vladimír Köhler, Miroslav Kubát, Miroslav Moravec, Vladimír Stránský, Jiří Žáček. **Omluven:** Ivo Fišera

Z průběhu jednání RNKD:

Br. Stránský uvedl, že výsledky registrace po jejich obdržení rozešle; oznámil kandidátku na okresní zpravodajku okresu Tábor ses. Marii Peciválovou a na krajskou zpravodajku Jč kraje ses. Marii Myšákovou; v pražském kraji bylo oznámeno z několika míst, že kluby KD nebyly vyzvány na řádné sněmy VOJ – vzhledem k tomu, že registrace není k dispozici, bude br. Stránský s br. Polákem urychleně o zjištění skutečnosti jednat.

Usnesení 28/01 RNKD pověřuje ses. Marii Peciválovou výkonem funkce okr. zpravodajky KD na dobu do řádné volby okr. zpravodaje pro okres Tábor Schváleno: 7:0:0

Usnesení 28/02 RNKD pověřuje ses. Marii Myšákovou výkonem funkce kraj. zpravodajky KD na dobu do řádné volby kraj. zpravodaje pro kraj Jihočeský Schváleno: 7:0:0

Úkol 28/03 Prověřit registraci pražských klubů KD

Odpovídá: br. Stránský. Termín: 10. 7. 2007.

V případě zjištění nedostatků bude svoláno mimořádné zasedání RNKD.

Br. Kubát informoval, že severočeská družina SO zajistí pro Kmenový sněm dotisk svého zpěvníčku v počtu 150 ks a sdělil, že SO připraví pro delegáty Kmenového sněmu informaci (v sobotu 15. září se koná schůze SO v Praze v areálu Vinohradské nemocnice od 10 hod).

Plán akcí ke 100. výročí skautingu - br. Köhler apeluje na to, aby se ve střediscích i ve VOJ přidali členové KD dne 1. srpna k akci „Úsvit skautingu“; z fotografií, pořízených na této i jiných akcích, prosí br. Köhler dodat výběr, který by se dal uveřejnit v KN příp. vystavovat.

Br. Cepek informoval o akcích VS a snaze získat pro výchovu akreditaci MŠMT; uvažují také o zavedení „služebních knížek“ pro kapitány.

Br. Moravec informoval, že středisko Příbram navázalo kontakt ohledně možnosti dotování výchovné skautské základny v Příbrami-Řimbabě z fondů EU.

Překlad knihy „Skauting for Boys“ vyjde v říjnu 2007 s přílohou DVD.

Ze zápisu 29. mimořádného zasedání Rady náčelnictva KD Junáka 14. 6. 2007 v Praze

Přítomní: sestra Hana Kaprálková a bratři Jan Adamec, Vladislav Jech, Vladimír Köhler, Miroslav Kubát, Miroslav Moravec, Julius Müller (částečně), Vladimír Stránský, Jiří Žáček. **Omluveni:** Ivo Fišera, Aleš Cepek a Miloslava Fousková.

Z průběhu jednání RNKD:

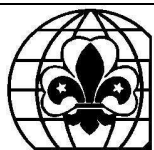
Br. Müller přednesl informaci o sněmech OS v roce 2007 podle okresů (dříve pražských obvodů); v Praze 7 sněm OS nebyl. Na dotaz ohledně juniorských klubů uvedl, že kluby jsou v pražských okresech 2, 4 a 5.

Usnesení 29/01 RNKD pověřuje br. Müllera svoláním schůzky s vedoucími klubů a okresními zpravodaji pražských okresů 1, 3, 5 a 7 za účelem vyjasnění aktivit jejich klubů OS. Schváleno: 8:0:0

Předsněmovní diskuse br. Jech uvedl, že k dosud podaným 4 námětům přibylo doporučení k formě a vydávání KN.

Ses. Kaprálková uvedla, že **stav příprav 7. Kmenového sněmu** je v pořádku.

Usnesení 29/02 RNKD rozhodla, že delegáty Kmenového sněmu s hlasem rozhodujícím budou zpravodajové KD vyšších organizačních jednotek nebo jejich delegovaní zástupci (čl. 40a) a členové Náčelnictva KD a nositelé Řádu ZS (čl. 42). Schváleno: 7:0:0

6. EVROPSKÁ KONFERENCE ISGF

Konference Mezinárodního společenství skautů a skautek (ISGF) probíhají každý rok na jiném místě a na rozdílné úrovni. Letošní 6. evropská konference se uskutečnila ve dnech 20.-24. 6. v polském Krakově. Polští organizátoři konference získali toto privilegium na předchozí Evropské konferenci v anglickém Canterbury, když jejich projekt zvítězil nad švýcarským. Shodou příznivých okolností letošní konference proběhla ve slavnostní atmosféře oslav 750. výročí přijetí Magdeburského práva, což rozhodujícím způsobem ovlivnilo další rozvoj a rozkvět města Krakova.

Cesta do Krakova nebyla tak snadná jak napovídaly údaje na internetu. Naše šestičlenná delegace se nejprve sjela do Žamberka a odtud se ve dvou osobních autech vydala přes Olomouc k hraničnímu přechodu v Českém Těšíně. Rozestavená polská dálnice nedovolovala příliš rychlou jízdu, tu pak bylo možno uplatnit až na trase od Katovic. Při příjezdu do Krakova nás však zaskočil zákaz vjezdu na komunikaci, kterou nám internet vybral pro snadný dojezd do našeho budoucího působiště. Nezbylo tedy než improvizovat a prokličkovat se spleťtí nám neznámých ulic až do starého centra města. Ještě že bylo možno

občas zahlédnout siluetu budov starobylého Wawelu, která nás dovedla do cíle.

Odměnou nám pak byla podvečerní procházka historickou částí města, osvětlenou zprvu zapadajícím sluncem a o něco později zkrášlenou nesčetnými reflektory a fábory. Všude panovala slavnostní nálada, ze všech stran se ozývala směsice hudby, chvílemi přehlušená hukotem davu. Nejrušněji bylo na Tržním náměstí s několika historickými architektonickými skvosty, jako proslulou Plátenicí, starou radniční věží, románskou kaplí sv. Vojtěcha a velkolepým chrámem Nanebevzetí Panny Marie, z jehož věže každou hodinu trubač varuje obyvatele před příchodem tureckého vojska. Bohužel, jeho výzva je vždy v polovině tirády uťata, jako tehdy, když byl zasažen nepřátelským šípem.

Konference byla zahájena ve čtvrtek 21.6. v deset hodin ve skvostně dekorované zasedací síni Krakovské radnice. Starosta města Pawel Klimowicz, sám také harcer, všechny shromážděné účastníky konference přivítal a popřál jim příjemný pobyt v Krakově, jakož i úspěšná konferenční jednání. Po něm promluvil náčelník Polských harcerů seniorů Andrzej Borodzic a řada dalších významných osobností. Vedení konference se pak ujal stávající předseda Evropského výboru ISGF Werner Weilguny.

V předsednictvu konference zasedli současní čelní činovníci ISGF a svá čestná místa zaujali i bývalí předsedové a

předsedkyně Světového výboru ISGF. Čtyři delegáti z každé národní gildy zaujali místa u svých vlaječek v lavicích čelících v půlkruhu předsednictvu. Naši delegaci tvořili: náčelník Vladimír Köhler-Mika, náčelní Hana Kaprálková-Hanka, místonáčelník Vladimír Stránský-Sása a zahraniční zpravodaj Jan Adamec-Tarzan. Hosté a pozorovatelé obsadili zadní místa a přilehlé prostory. Mezi nimi byly i Jana Skácelová-Pam a Ludmila Bělovská-Lída. Přítomno bylo 28 delegací, Litva byla zastoupena Německem. Na konferenci přijelo celkem 440 účastníků. Pro organizátory nebylo snadné najít pro ně v Krakově ubytování v době, kdy na oslavy přijelo mnoho turistů. Tak se stalo, že byli roztroušeni v několika hotelích a ubytovnách, což působilo značné potíže při srazech na jednotlivé akce.

Dopolední jednání se protáhlo až do 13 hodin, kdy jsme se rozešli do svých hotelů na oběd. My jsme chodili na obědy a večere do hotelu Wyspiański i když jsme tam nebyli ubytováni. Organizátoři nám na naši žádost sehnali noclehy v nedalekém hostelu za podstatně nižší cenu. Odpoledne proběhl seminář o Budoucnosti ISGF, tentokrát již v menším sále radnice, protože mnoho doprovodných účastníků konference se rozběhlo po městě za turistickými atrakcemi.

Na večer byl připraven slavnostní koncert v budově Krakovské filharmonie. Při něm několik souborů uměleckých škol předvedlo pestrý program s dokonale nacvičenými zpěvy a tanci v lidových

krojích. Představení oživil i harceři a harcerky svými skautskými písničkami. Diváci byli tímto skvělým představením nadšeni a tak jim mimořádný zážitek nezkazila ani bouřka, která se nad Krakovem strhla, když se rozcházeli do svých dočasných domovů.

Třetí den, v pátek 22.6., jsme se probudili do pošmourného rána a zprvu jsme se ani moc netěšili na plánované výlety. Brzy se však vyčasil a exkurze se vydařily. Z několika možností si Lída vybrala prohlídku starobylého Krakova, Sása návštěvu proslulých solných dolů ve Wieličce a zbytek našeho týmu jel autokarem do Pieninského národního parku a absolvoval plavbu po Dunajci na vorech utvořených z dlouhých úzkých lodiček, které kdysi bývaly vydlabány z kmenů. Plavba po zákrutech Dunajce ve stínu strmých svahů Pienin na polsko-slovenském pomezí byla skutečně nevšedním zážitkem. Sása byl ohromen mohutností spletilého systému chodeb, vytesaných do skal při mnohaleté těžbě soli ve Wieličce.

V podvečer jsme se všichni sjeli na harcenské základně na předměstí Krakova, abychom ochutnali nejrůznější polská, podomácku připravená jídla. A také nápoje, jako ten z dobře okořeněné červené řepy, jenž vypadal jako svařené červené víno. Ale toho, ani jiných alkoholických nápojů, bychom se na harcerských akcích nikdy nedočkali. Přísně dodržují toto omezení zejména mezi mladými.

Když se poněkud zešeřilo, nastaly přípravy k zažehnutí velkého táborového ohně. Opět zazněla slavnostní famfára a několik privilegovaných činovníků přistoupilo k pagodě, aby pomocí pochodní přeneslo oheň od ohnivce, který dosud trpělivě rozdmýchával uhlíky, do připraveného ohniště. Po chvilce zápolení s dusivým kouřem se to podařilo a program mohl začít. Oheň se rozhořel a shromáždění rozezpívalo. Největší úspěch pak měly polské světlušky, které na rozdíl od našich měly zelené šátky.

V sobotu 23.6. ráno byl sraz v Židovském kulturním centru ve starobylé krakovské čtvrti Kaziměř, kde v minulosti žili převážně židé. Moderně vybavená budova umožnila souběžná zasedání několika skupin. My jsme se nejprve zúčastnili jednání Středoevropského subregionu a pak příslušných sekcí, jako náčelníci a zahraniční zpravodajové, členové Informačního centra ISGF na Světovém jamboree, atd. Ve vestibulu bylo možno si zakoupit různé příležitostné skautské předměty. Zasedání pracovních skupin pokračovalo i odpoledne.

Večerní velkolepý ohňostroj nad historickým Wawelem byl vyvrcholením oslav 750. výročí Krakova spojených s oslavami 100. výročí skautingu a polského Harcerstva. Účastníci konference byli autokary dopraveni na návrší, odkud bylo možno shlédnout nejen grandiózní podívanou, ale i symbolické představení polských harcerů. Pro starší diváky fyzicky poněkud náročnější výprava byla i v obtížných

podmínkách dobře zvládnuta díky ochotné pomoci mladých harcerů. Představení neslo název „Od tradic do budoucnosti“. Věřme, že duch skautského bratrství vytrvá i po celé další století.

Nedělní dopoledne 24.6. patřilo k těm nejdůležitějším částem konference. Delegáti se opět sešli v elegantní zasedací síni Krakovské radnice, aby projednali a odsouhlasili finanční hospodaření Evropského výboru v uplynulém tříletém období a hlasovali o několika závažných návrzích.

Především to byla Ústava evropského regionu ISGF. To, že šlo již o osmou variantu naznačuje, jak byla příprava Ústavy náročná. Nakonec byl její text výrazně zjednodušen a oproštěn od zájmových tendencí některých gild, takže byla nakonec naprostou většinou delegátů schválena. Tento úspěch však měl ještě dramatickou dohru při hlasování o používání němčiny jako třetího jednacího jazyka. Ústava možnost používání dalších jazyků dovoluje, pokud budou konferencí dodatečně schváleny. Němčina poměrem 53:43 hlasům schválena nebyla, což vyvolalo dosti silnou emotivní reakci v řadách zastánců německého jazyka.

V další části programu vystoupili zástupci delegací Rakouska a Kypru a přednesli své projekty na uspořádání další konference v roce 2010. Velkou většinou bylo rozhodnuto ve prospěch Kypru i když vídeňská varianta nabízela finančně výhodnější podmínky.

Do čela Evropského výboru ISGF byla zvolena Jane Wardropper z Velké

Británie, která dosud zastávala funkci hospodářky. Ve svém prvním projevu v této funkci poděkovala odstupujícímu předsedovi Werneru Weilgunymu za jeho obětavou práci, vyzvala všechny k užší spolupráci a 6. konferenci uzavřela. Za slavnostních fanfár, pochodu vlajkonošů a nadšeného zpěvu polských harcerů a harcerek se pak účastníci konference rozešli, aby se ještě dlouho jeden s druhým loučili a vzájemně povzbuzovali k dalším setkáním.

J. Adamec - Tarzan

Z KOMENTÁŘE K 6. KONFERENCI EVROPSKÉHO REGIONU ISGF

Všem členům SRZE a Výboru středoevropského subregionu, kopie Evropskému regionu ISGF na vědomí:

Rád bych krátce shrnul výsledky Evropské konference v Krakově a informoval zvláště ty, kteří vzhledem ke špatné nebo úplné neznalosti anglického a francouzského jazyka ničemu nebo skoro ničemu při jednání nerozuměli. Protože Evropský výbor odmítl přeložit do němčiny minimálně to, o čem bylo hlasováno, nemohl jsem vám příliš pomoci, protože čas na jednání byl velmi přesně odměřený.

Na začátku byly přečteny zdravice, potom bylo určeno, je-li shromáždění schopné hlasování. Z našeho subregionu nebylo zastoupeno Litevsko, Lotyšsko se nechalo zastupovat Německem. Pak byla přednesena krátká zpráva o činnosti v minulých třech letech, přičemž podstatné

bylo, že se Evropský výbor jednou ročně sešel.

Zpráva o financích uzavřela rok 2006 pokladní hotovostí 10.102,35 €. Podpírný fond uzavřel hotovostí 2.599,24 € a Fond Evropského výboru hotovostí 7.143,11€. Pokladní zpráva a potvrzení její správnosti kontrolní komisí bylo velkou většinou souhlasně přijato.

O Evropské „Konstituci“ (termín, kterým byl už v roce 2004 v Canterbury nahrazen původní název „Statut“) bylo potom postupně jednáno a hlasováno podle jednotlivých položek. Podle sdělení sekretáře evropského regionu Gjermuna Austvika k tomu sloužila 8. verze návrhu, která byla údajně zaslána všem, jejichž e-mailová adresa byla známa. Já sám jsem obdržel pouze verzi 7. a 9. Je třeba říci, že informace k průběhu denního programu byly velice nedostatečné.

Jméno a cíle Evropského regionu byly odhlasovány velkou většinou. U jednacích jazyků byl převzat následující text: „Oficiální jazyky pro Evropský region jsou ty, které byly stanoveny Konstitucí ISGF. Evropská konference může dodatečně rozhodnout o používání dalších jazyků v Evropském regionu.“

Z paragrafu o financích byla vypuštěna věta o vedení účtů v Lichtenštejnsku, aby v případě nutnosti mohly být vedeny i jinde. Ostatní položky a navrhované drobné změny byly schváleny. A tak má Evropský region svou vlastní Konstituci.

Pak byla projednávána žádost Německa, aby jako třetí jednací jazyk byla přijata němčina. Tato žádost byla mnou

zdůvodněna. Delegacemi z Itálie a Řecka však byly vysloveny námitky a při následném hlasování byla tato žádost poměrem 53:43 zamítnuta. Z otevřeného hlasování o tomto návrhu bylo zřejmé, že kromě členů našeho subregionu nikdo pro tento návrh nehlasoval. Toto stanovisko a sdělení Evropského výboru, že ani krátký překlad podstatných bodů do němčiny nemá význam, přiměl Německo i ze solidarity k účastníkům, kteří právě tak oba jazyky – angličtinu a francouzštinu – neovládají, aby vydalo následující shrnutí.

„Jako zástupce německé delegace a Německého svazu bych rád upozornil, že je pro nás velice důležité obdržet překlad do němčiny. Postrádáme skautskou toleranci. Z tohoto důvodu nevidíme žádnou zvláštní nutnost se nadále v organizaci Evropského regionu angažovat a svoji činnost zaměříme především na Středoevropský subregion.“

Toto zdůvodnění znamená, že Německo nadále nebude na evropských konferencích zastupováno oficiální delegací a nebude ani platit příspěvek pro Evropskou oblast. Jako argument proti zavedení třetího jazyka byla uváděna otázka finančního zatížení. V této souvislosti navrhl rakouský zahraniční zpravodaj Hans Slanec, aby se tedy z finančních důvodů přestalo překládat i do francouzštiny a jediným jednacím jazykem zůstala angličtina. Tento návrh byl přijat s velkým rozjařením.

My Němci jsme ale postrádali jasné stanovisko Evropského výboru nebo nějaký návrh na řešení tohoto problému. Vzhledem k tomu, že Evropský region má značné finanční rezervy, a zatím nebyl předložen žádný návrh na co mají tyto rezervy být použity, neměl by být překlad do němčiny žádným finančním problémem.

Kypr a Rakousko představovaly své země a města jako místo pro evropskou konferenci v roce 2010. Při hlasování byl velkou většinou (63:36) zvolen Kypr, přestože pro Vídeň byly nabízeny finanční dotace a tím snížení nákladů. Zde se opět znovu ukázalo, že delegáti neuvažují o nákladech a vhodném prostředí, ale rozhodují podle toho, kam by se rádi podívali, protože tam ještě nebyli.

Jménem předsednictva chci na tomto místě poděkovat polskému svazu, obzvláště mladým polským skautkám a skautům za jejich pomoc, za jejich ochotu pomáhat starším účastníkům, za jejich přátelskou otevřenost – to všechno byly světlé stránky vzhledem k ostatním událostem. Přes to všechno chci konstatovat, že se nám pobyt v Krakově velice líbil.

Manne Bosse, sekretář SRZE (ISGF, subregion střední Evropa)

Z němčiny přeložila Ludmila Bělovská-Lída

Z KLUBŮ

POPODBRDSKÁ DRUŽINA SO

4. května 2007 se konala v Příbrami již počtvrté jarní schůzka naší družiny. Při předcházejících setkáních jsme navštívili světoznámou baziliku na Svaté Hoře, muzeum III. Odboje, některé expozice Hornického muzea, Památník Vojna a v podzemí dolu Drkolnov historické vodní kolo, které v minulosti pohánělo důlní zařízení.

V letošním roce jsme si prohlédli Památník Antonína Dvořáka na Vysoké u Příbrami a krátkou lesní cestou k Rusalčině jezírku jsme se kochali krásou brdských lesů. U jezírka jsme vyslechli informaci o životě místního rodáka, generála Kholla, který patřil k nejschopnějším důstojníkům československé zahraniční armády. Byl hrdinou bojů v Africe, na Blízkém východě a na sovětské frontě. Padl v roce 1944 v bojích na Dukle. Na zpáteční cestě nás bratr Podlaha - Míša upozornil na pamětní desku tohoto hrdiny. Následovalo krátké posezení u kávy u sestry Šivarové-Owini a schůzka byla zakončena v příjemné hospůdce v Bohutíně, kde bratři Moravec - Kudla a Vurm - Charlie pohovořili o hornických a hutnických tradicích místního podbrdského regionu.

V této souvislosti je vhodné zdůraznit, že Podbrdská družina Svojsíkova oddílu působí v regionu, který byl od pravěku až do druhé poloviny minulého století

významným zdrojem rudných surovin. Tato tradice je znázorněna i ve znaku naší družiny, jenž vyjadřuje sepětí skautské symboliky s brdským lesním komplexem a hornickou a hutnickou tradicí.

Dlouhá historie těžby a zpracování kovů na Podbrdsku sahá do dávného pravěku ke keltskému rýžování zlata a stříbra na říčce Litavce, ke keltskému a staroslovanskému zpracovávání místních železných rud, ke středověké Stříbrné huti za Bohutínem a v novověku vrcholila světovým prvenstvím dosažení svislé hloubky tisíce metrů na stříbrném březohorském dole Vojtěch v roce 1875. Tato historie byla zakončena ve 20. století těžbou uranových surovin, jež měla přímý vliv na budování sovětského vojenského jaderného potenciálu.

Až do poloviny 19. století bylo Podbrdsko nejvýznačnější železářskou oblastí Čech. Tato činnost po svých počátcích v dobách předhistorických se velmi rozmohla v 15.-16. století a zahrnovala nejen severozápadní část Podbrdsku, ale sahala až za Zdice a Beroun. Od poloviny 16. století do poloviny 18. století se rozšiřovala do dalších podbrdských lokalit a její podíl na výrobě v českých zemích dosahoval až 85 %. Ke konci 19. století byl význam brdského železářství zatlačen konkurencí moderních vysokých pecí v Králově Dvoře, Kladně a zejména v Ostravě.

Počátky získávání stříbra na Podbrdsku jsou opředeny řadou legend s bájnými postavami. Svým kouzlem na nás působí kněžna Libuše, prorokující stříbrnou

slávu březohorskému vrchu, ale i postava hrdinného Horymíra s koněm Šemíkem. Těžba a zpracování stříbrných a olovených rud je písemně doložena listinou z roku 1311. Dá se ale předpokládat, že na základě archeologických výzkumů a historického hutnického zkoumání strusek, pracovala první stříbrná huť u Pílského potoka za Bohutínem již na sklonku 13. století za vlády Václava II. Význam výroby stříbra v této huti a v dalších hutích, zakládaných v údolí říčky Litavky, byl až do konce 18. století zastíněn slávou těžby stříbra na Havlíčkobrodsku, v Jihlavě, Kutně Hoře a později i v Jáchymově, nicméně mohutný rozvoj těchto lokalit byl krátkodobý: Naplnění bájných proroctví kněžny Libuše o stříbrné slávě Březových Hor u Příbrami nastalo až v 19. století a základy k tomuto úspěchu položil vynikající báňský a hutní odborník Jan Antonín Alis koncem 18. století. Mezi léty 1779 až 1832 byla založena řada šachet, které sledovaly mohutné svisle uložené polymetalické ložisko na Březových Horách postupně až do hloubky 1600 metrů. Pro zpracování stoupající těžby stříbrnato-olovených rud již stará huť nestačila a v letech 1786-1793 byla proto vybudována nová příbramská Stříbrná huť, která pod názvem Kovohutě Příbram nástupnická, a.s. pracuje dodnes.

Těžba příbramského ložiska svým významem postupně překonávala hranice tehdejší habsburské monarchie i Evropy. V 80. a 90. letech 19. století zde dosáhla výroba stříbra a olova více jak 90 % výroby celé monarchie.

V letech 1858 až 1891 se roční zisky příbramského báňského závodu včetně hutě pohybovaly od 600 000 do 1 100 000 zlatých a podstatná část naplňovala c. k. pokladnu ve Vídni. Za celou dobu využívání ložiska se v rudách vytěžilo na Příbramsku od 14. století do ukončení těžby v roce 1980 celkem 3837 tun stříbra a 571981 tun olova. Dále byl zhodnocován ještě antimon, zinek a zlato.

Kovohutě Příbram nástupnická, a.s., je nyní světoznámým hutním podnikem a důstojným kontinuálně pracujícím nástupcem příbramské Stříbrné hutě, založené roku 1786, a navazuje na hornické a hutnické tradice od počátku 14. století. Nyní již rudy nezpracovává a věnuje se recyklaci olovených odpadů, zejména akumulátorů a odpadů z elektroniky a elektrotechniky, z nichž získává v čistých kovech a slitinách olovo, antimon, cín, drahé kovy a další složky. Vyrábí široký sortiment výrobků a polotovarů z olova, cínu a dalších kovů, jako na příklad vzduchovkové střelivo, bezolovnaté pájky a pod. Část produkce se vyváží do řady zemí. Výroba odpovídá přísným mezinárodním jakostním a environmentálním normám. Od počátku 14. století do konce roku 2006 se ve všech příbramských hutích vyrobilo z rud a odpadů celkem 5170 tun stříbra a více jak 1,4 mil. tun olova.

Poslední etapou příbramského rudného hornictví, která byla vedena v druhé polovině 20. století plně pod dozorem sovětských poradců, byla těžba uranu. První šachty se začaly hloubit v roce 1948 a těžba byla ukončena v roce 1991.

Největší intenzita těžby probíhala v roce 1975 a v lednu 1976 byla dosažena na šachtě 16 (Háje) svislá hloubka 1838,4 m. Během činnosti revíru od roku 1948 do roku 1991 (prakticky do konce roku 1989) bylo vytěženo v přepočtu na kov 48 432 tun uranu, což představovalo 49% produkce československého uranu po roce 1945. Protože veškeré uranové koncentráty šly do SSSR, dá se předpokládat, že na výrobu atomových bomb a jaderných hlavic odešlo do SSSR téměř 100 000 tun uranu (z celého Československa). Dle nepublikované informace jednoho z předních sovětských poradců byl příbramský smolinec ve své době nejkvalitnější uranovou strategickou surovinou a zásadním způsobem přispěl k vybudování mohutného sovětského jaderného arzenálu.

Nebezpečná práce při těžbě uranu byla zajišťována jak v Příbrami, tak v Jáchymově otrockou prací politických vězňů až do 60. let 20. století. Jen příbramskými lágry Vojna a Bytíz prošlo za tuto dobu 35 000 převážně politických vězňů, mezi nimiž bylo mnoho významných osobností, hrdinů z druhé světové války, jak z východní tak západní fronty, ale i členů Junáka. V lágru Vojna byli vězněni i dva členové naší Podbrdské družiny Svojsíkova oddílu, bratři Zahrádka, Prášek a Moravec - Kudla.

Naše Podbrdská družina Svojsíkova oddílu si při svých setkáních připomíná hornické a hutnické tradice našeho regionu a zároveň nezapomíná na utrpení našich občanů v době komunistické zvláště.
Karel Vurm - Charlie

BŘEZOVÉ LÍSTKY

ke 100. výročí skautingu

Doksy - Není snad vhodnějšího a slavnostnějšího dne k udílení odznaků Březových lístků v historii našeho Junáka, než je ten, kdy vzpomínáme 100 let od toho dne, kdy se první skauti světa rozhodli, že se budou snažit bratrsky žít a dodržovat skautské zákony.

Odznaky „Březové lístky díky“ se udělují jako poděkování za obětavou práci ve výchově mládeže. Získávají je ti, kteří jsou všem příkladem a dělají vždy něco prospěšného navíc, zejména pro ostatní.

Členové severočeské družiny Svojsíkova oddílu Junáka, nositelé Březových lístků „Pod Ralskem“ při své 30. družinové schůzce 7. června 2007 v Doksech slavnostně předali svému rádcovi družiny, bratru Miroslavu Kubátovi – Sirovi již sedmý stupeň odznaku „Bílý Březový lístek“. Další Březové lístky předali obětavým dokským hostitelům dnešního setkání družiny, pamětníci skautského mládí a člence Svojsíkova oddílu sestře Zdeně Müllerové, Josefu Vejražkovi, Petru Ehrenbergerovi, Pavlu a Lence Řasovým, Petře Kozákové a manželům Macháčkovým.

Současně, jako připomínku na tento slavnostní den, dostali všichni členové Severočeské družiny Svojsíkova oddílu Junáka publikaci „Desatero skautského zákona“. Tu vydala družina SO k 100.

výročí vzniku celosvětového skautingu za podpory Libereckého kraje a jeho hejtmana bratra Petra Skokana, který je nositelem odznaku „Čestný Březový lístek“.

Do severočeské pamětní knihy, kroniky roverského kmene mimoňských skautů Oddílu skauta Toníka Sochora, přibyly pro lepší paměť dalším generacím také k 82 podpisům prvních členů 1. OS, členů „Přátelé vetry“ - podpisy členů dnešní družiny Svojsíkova oddílu z této jubilejní schůzky.

Všichni si znovu připomenuli, že heslo „Jednou skautem – navždy skautem!“, napsané na březové kůře, bylo vhozeno do plamenů táborového ohně ve Zvičíně 28. srpna 1913. Od tohoto dne heslo platilo a bude stále platit i do dalšího skautského století.

Mimoňský Balú

TAKÉ JSME PŘIDALI KÁMEN

Když jsem slyšela o Ivančeně od některých mladších brášek a sestřiček, měla jsem dojem, že tam každý mnohokrát byl a kdo ne, ten je mejdlo. No tak holt jsem já tam ještě nebyla a nejspíš nebudu. Ale potom na jedné jarní schůzce našeho oldskautského klubu Ivan povídal, že mu kamarád o mohyle pod Lysou horou vyprávěl a že on by se tam také rád podíval a přiložil na ni svůj kámen.

Ukázalo se, že je nás víc, kdo o téhle skautské pamětihodnosti jen slyšeli a protože Ivan je prima a letos v červnu oslaví kulaté 70. narozeniny, rozhodli jsme se uspořádat výpravu do Beskyd. Mimo oficiální svatojiřský termín. Nikdo z nás si totiž na masové akce nepotrpí a navíc ne všichni chodíme obvyklým turistickým tempem. Na začátku března jsme se rozhodli, na dubnové schůzce jsme spočítali definitivní sestavu, rozpočítali se do dvou aut a protože auta to jsou různě silná a rychlá, domluvili jsme si různé odjezdy z Pardubic a sraz obou posádek podle mapy v Malenovicích u kostela 5. května v 8 hodin. Sešli jsme se všichni o pět minut dřív, před hospodou. Přestože měli ještě zavřeno, vymámili jsme v ní kávu a znovu jsme se rozdělili, ale tentokrát jinak. Ivan a Sam se vyzbrojili každý dvěma holemi a vyjeli Trabantem s tím, že se pokusí dostat co nejdál a ušetřit si tak co nejvíc výškových metrů. My ostatní jsme nahodili batohy na záda a šlapali pěšky. Jako jediná ženská a ještě k tomu malá, jsem měla pocit, že zbytečně ženeme a že se nestačím rozhlížet, co kolem cesty roste. Jsem blázen do kytiček a mám potřebu se s nimi zdravit. Naštěstí jsme dost brzy došli k zaparkovanému autu a krátce potom dohnali jeho posádku. Dál už jsme pokračovali všichni spolu volnějším tempem, které mi umožňuje povídat si s přírodou i spolupoutníky. Bylo to krásné na pohled, ale překvapivě mokré. Po suché zimě a ještě sušším jaru se svatý Petr rozhodl trochu srovnat vodní bilanci a lil nám na

hlavy stále víc deště. Rychlochodci Roby a Elda to nakonec nevydrželi a utekli nám a čekali pak celí zmrzlí a promoklí u mohyly.

Společné fotografování a uložení kamenů z Pardubic a Krkanky jsme poněkud odbyli a jako mistři manévrů jsme znovu zpřeházeli sestavu. Seržant se přidal k Robymu a Eldovi a zvláště ostrým tempem, aby se trochu zahřáli, vyrazili na vrchol Lysé hory. Já tam díky počasí nemusela a směla jsem dělat zdravotnický doprovod zbylým dvěma, pro které samotný výstup na Ivančenu neznamenal procházku, ale tvrdý výkon. Sestup dolů pak nebyl o nic snazší. V Malenovicích jsme čekali na návrat vrcholového družstva. Dost dlouho. V krutém počasí a husté mlze málem nenašli nahoře hospodu, pak tam museli uschnout a ještě navázat družbu s brněnskou policií. Když přišla SMS, že opouštějí vrchol a vracejí se, měli jsme my dole právě dost čekání a udělali jsme si malý užitečný výlet do Frýdlantu domluvit nocleh pod střechou. Na spaní pod smrčkem se nám zdálo trochu vlhko.

Tomu by nikdo nevěřil, ale v těch šesti lidech jsme se po večeři a převyprávění zážitků zase jinak rozdělili do dvou skupin. Seržant naložil Ivana a ještě večer se vraceli do Pardubic, my ostatní jsme se chtěli ještě druhý den porozhlédnout po Beskydech a rožnovském skanzenu.

Vypadá to bláznivě, ale tohle ustavičné přeskupování se nám osvědčilo.

Umožňuje společné zážitky lidem s různými zájmy a různou fyzickou kondicí. Taky jsme v něm druhý den pokračovali a ve stejném duchu plánujeme i tradiční oldskautské toulky po Teplických skalách. Napsala pomalu chodící.

Želva z Pardubic

ABYCHOM NEZAPOMÍNALI,

beseda o odboji za 2. světové války

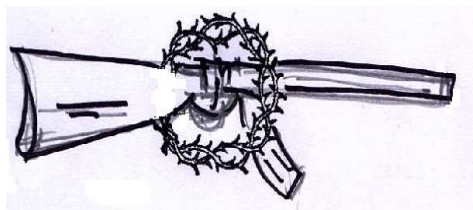
Ve čtvrtek 10. května 2007 na besedě přivítal vedoucí klubu ústeckých oldskautů hosty: pana plukovníka v. v. Jaroslava Klemeše, jednoho z posledních žijících válečných parašutistů, pana Jaroslava Herodeka, znalce historické výzbroje, odborného pracovníka české policie a pana Otu Sitnoua, sběratele militárií, i členy klubu.

Besedu pěkně uváděl bratr Luboš Pavlán, který se přiznal k několikaměsíční přípravě besedy. Nejprve vzpomenu padlých ústeckých skautů při obraně republiky i při pražském povstání v květnu 1945. Za znění skautské večerky a povstáním jim byla vzdána čest.

Znalosti z dobrých i špatných historických knih uplatnil bratr Pavlán při uvádění nejznámější odbojové operace v Protektorátu Čechy a Morava, atentátu na zástupce říšského protektora a SS-Obergruppenführera Reinharda Heidricha. Atentát byl uskutečněn 27. 5. 1942 parašutisty skupiny Antropoid Kubišem a Gabčíkem, Valčíkem ze skupiny Silver A, ve spolupráci s několika občany republiky. Členové skupiny Kubiš,

Gabčík, Opálka, Valčík, Bublík, Hrubý a Švarc se po splnění úkolu ukryli v kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje, kde hrdinně zemřeli 18. 6. Po smrti R. Heidricha 4. 6. došlo k mnoha popravám českých lidí, k vypálení obce Lidice (10. 6.) i obce Ležáky (24. 6.). Němci se mstili.

V diskusi jsme se pozastavili nad tím, že selhal samopal, který použil Gabčík, Kubiš proto musel hodit granát. Odborný pracovník české policie nám typ samopalu „Sten-gun Mk II.“, který byl při atentátu použit, ukázal a předvedl. Seznámil nás i s obsluhou a vysvětlil několik možných příčin selhání.

Pan plk. Klemeš, hlavní besedující, popsal svou českou odysseu od útěku v 18 letech přes několik zemí Evropy a Afriky do Francie. Popsal pěší ústup přes Francii, potopení francouzského loďstva Angličany, aby nepadlo do rukou německé armádě i tvrdý parašutistický výcvik, který absolvoval ve Skotsku. Své vyprávění oživoval i historkami o Francouzech a Angličankách.

Zasvěceně vyprávěl o svém vysazení se skupinou Platinum na území Protektorátu. Pohovořil i o seskocích dalších skupin a shazování zbraní. Zmínil se při tom o technice dorozumívání a o přístrojích, které umožňovaly dopad na předem určené místo. Pan Klemeš v pražském

povstání udržoval radiový kontakt s Londýnem.

Vyprávěl velice poutavě, takže jsme ani nedutali. V diskusi odpovídal na naše zvědavé otázky a svoje vyprávění doložil i mnoha fotografiemi a články v časopisech, snímky parašutistů a z atentátu i vyznamenáními, která obdržel.

Většina z nás má též svoje vzpomínky na druhou světovou válku. Všichni jsme besedu ocenili jako zatím nejzdařilejší. Jsme hrdi na svého ústečana - hrdinu.

J. Smejkal

BYLO NÁS DESET

Přiblížilo se datum v kalendáři, druhdy slavné dnes však už jen málokomu co říkající, 7. březen. A tak rada klubu 003 Ústí nad Labem nesměle pozvala své členy k návštěvě městského parčíku v Chabařovicích, k položení kytičky k památníku prvního prezidenta Československé republiky Tomáše Garrigue Masaryka. Současně došla i pozvánka od Masarykovy dělnické akademie, takže tam snad nebudeme sami.

Obec Chabařovice, ležící mezi okrajem uhelné oblasti a Ústím nad Labem, dlouhý čas statečně a nakonec úspěšně bojovala o vlastní zachování proti chamtivosti porevolučních uhlobaronů a dnes je to půvabné městečko, pyšníci se řadou nově opravených a pěkně upravených domů, lemujících půvabné náměstí s kostelem uprostřed. Uhájením své existence mimoděk zachránilo také

jedinou sochu TGM v Ústí. A právě k ní mířily v očekávání věcí budoucích naše kroky.

Nebudu napínat čtenáře, kromě 4 zástupců již zmíněné Masarykovy dělnické akademie se u pomníku sešlo nás deset oldskautů, starosta Chabařovic s místní kronikářkou a pamětnicí, náměstek ústeckého primátora s „podnáměstkem“, nechyběl samozřejmě fotograf a řidič nové škodovky, přišel i starý přítel ústeckých skautů z horších časů Míla Draxl. Ten v dobách posrpnové likvidace Junáka coby vedoucí stanice mladých turistů statečně držel deštník nad třemi zbylými oddíly ústeckých skautů a chránil je před nepřízní normalizačního prostředí.

Zkušenější korespondent by samozřejmě napsal, že vzpomínkový akt měl důstojný průběh bohatý na hodnotné projevy přítomných celebrit, zejména představitele Masarykovy dělnické akademie pana Ing. Zahálky. Pro nás oldskauty však nabral trochu jiný formát, a to když přítomná paní kronikářka začala připomínat historii chabařovických pomníků. První padl v říjnu 1938 rukou nacistů, druhý skončil v roce 1958 v kovohutích Povrly. Třetí, podstatně skromnější busta TGM, byla pak v chabařovickém parčíku slavnostně odhalena 12. září 1992. A teď to přijde,

jak tehdejší tisk konstatoval, součástí oslav byl promenádní koncert hornické dechovky a přítomnost junáckých oddílů (!), které při odhalení vytvořily špalír pro čestné hosty. Pochválila paní kronikářka, pokývala hlavou a shovívavě popatřila na náš malý hlouček, jako by chtěla říct, kampak vy a špalír. Inu, vysvětlujme to staré učitelce, že výchova k vlastenectví a úctě k tradicím dnes už dávno není předmětem zájmu mladé generace ani v Junáku.

Jak se pak ukázalo, tak několik z nás přítomných bylo tehdy součástí onoho vzpomínaného špalíru, a hned bylo na co vzpomínat. Jak jsme tenkrát, a kdo ještě a že tehdejší primátor Mašín se horlivě hlásil k členství v jednom z oněch ochraňovaných pozůstatků ústeckého skautingu a hned nabízel všemožnou pomoc. A jak tenkrát všechno dopadlo, zkrátka nakonec se víc než na prezidenta Osvoboditele vzpomínalo na to, jak jsme zase už po kolikáté tady v Ústí začínali naše skautování. Asi to bylo v pořádku, snad je to naše oldskautské poslání být paměť drobné a každodenní historie. A pak jsme se zvolna rozcházel, nás deset jediných skautů toho dne u pomníku TGM, za denními starostmi důchodců a bylo nám trochu smutno.

pes

OPĚT MELECHOV

Ještě to vyšlo. Po jedenačtyřicáté v nepřetržité řadě výpravou o Vánocích na Melechov. Taková letitá tradice oldskautů. A teď, jakoby jeden z těch

ročníků vypadl. Bývalo to totiž vždy mezi vánočním svátkem, na svátek svatého Štěpána, tedy 26. prosince, ale tentokrát vlastně o téměř čtrnáct dní později, první sobotu po Novém roce.

Pominuly časy, kdy nás z Ledče chodívalo ke třiceti, i víc, ale z ledečských skautů už kolikátý rok chodím sám. Nezbyvalo, než se připojit k těm, kterých chodí víc. Kutnohoráci, Světeláci, také z Havlíčkova Brodu, Přibyslavi, Polné.

A náš jedenačtyřicátý ročník má konkurenci v jejich, už také tradičních výpravách, které ovšem začaly až v roce 1990, letos tedy přišli po sedmnácté. Nerozhodoval jsem se lehce, ale nešlo jinak. Pamatujete ty loňské sněhy? Na šedesát centimetrů tam nahoře a že se nechodí lyžařskou stopou, znamenalo by to prošlapávat cestu až nahoru.

Od poslední chalupy nahoře, o samotě, odkud loni, v hlubokém sněhu dál už žádná cesta nevedla, v tom letošním podivném začátku zimy, deštivém a bez sněhu, zakrývá kameny hluboká vrstva listí. Černé vlhkem a pod nimi se ukrývá mokrá, klouzavá, léta už nepoužívaná cesta, zarůstající pichlavými keři tam, kde ještě nepřešla do smrkového lesa a kde cestu i balvany kryje spadané jehličí. Stejně mokré, klouzavé.

První zastávka a odpočinek, čekání na křižovatce pěti cest na ty, kteří se opožďují, aby nesešli na bludnou cestu. Druhá u starého buku, před posledním strmým stoupáním. Tři z nás spojí navzájem ruce, abychom ho mohli obejmout v pase a zkusit, o kolik mu přibylo. Stejně se to nedozvíme, ruce jsou pokaždé jiné, jak se lidé s léty střídají. Teď nás už jde víc, jen Kutnohoráci si kvůli vlakovému spojení odložili příjezd na pozdější a k nim se ještě přidají další.

Vítr, nepříjemně studený, převaloval chuchvalce mlhy od řeky, pokud jsme ještě šli plání mezi holými poli pod Trpišovicemi. Nahoře, v lese u rozhledny, však mlha houstne, spíš jako cáry mraků nese a naděluje drobné kapičky deště a v bílých závojích se kolem nás provléká mezi vysokými stromy. Les tam nahoře neoplývá dřevem na oheň. Co leží na zemi, je mokré. Holé spodní větve stromů, které zůstávají suché pokud je nepokrývá zledovatělý povrch, jsou už dávno široko -daleko olámané. Přesto oheň zahořel a dokonce na první zápalku, ale tomu napomohl svitek suché březové kůry, přinesené k tomu účelu podle dávno osvědčené zkušenosti skautské praxe.

Vzdor tomu, že z Ledče jsem přišel dnes sám, sešlo se nás tu nakonec třiatřicet účastníků kromě těch, kdo tu jen náhodou procházeli či projížděli na horských kolech, využili náš dar ohně a zase zmizeli v potmělém lese.

Ještě podpisy do pamětních listů. Přibyslavští je nazývají „cestovní pasy“ a mají v něm již pěknou řádku zapsaných

výprav, vtipně doplněných ilustracemi. To už se ale rozdělujeme. Někteří se vrací dolů, kde v údolí za řekou vede trať, někteří míří na zastavení a pro zahřátí na šálek čaje „U Štěpánků“ v Trpišovicích. Tři pak zůstávají, aby pečovali o oheň, který nesmí zůstat bez dozoru, dokud poslední uhlík nevyhasne.

Vzdor počasí, které příliš nepřálo, byla to nakonec vydařená výprava. Pro někoho sedmnáctá, pro mne jedenačtyřicátá.

Oldskauti Ledeč - Sonny

KOLÍŇSTÍ SKAUTI BYLI

u Rakousku

Rok oslav 100. výročí světového skautingu zahájilo 1. středisko Junáka v Kolíně návštěvou rakouských

skautů. Pro všechny členy střediska byla tato akce jakýmsi oceněním jejich úsilí o rozmach všech oddílů střediska a dobrou celoroční činnost.

Výlet autobusem byl jednodenní do příhraničního městečka Laa an der Thaya. Setkání i cestu zajistila kolínská cestovka, dopravu uhradil sponzor, účastníci si zaplatili pojištění, vstupné a stravu. Účastníky zájezdu bylo i 8 oldskautů, kteří se z téměř 50-ti členného klubu cítili schopni absolvovat cestu.

Skupina 38 skautů a skautek od 7 do 77 let vyjela 17. března ráno po 7 hodině směr Jihlava, Znojmo, Hevlín a Laa. Cestou se začaly plnit blinkací pytlíky, i

občas se muselo zastavit, ale do poledne bylo dosaženo cíle.

U kluboven rakouských skautů přivítal cestovatele vůdce střediska Martin Stangl a vůdkyně dívčího kmene Elizabeth Fischer. Před oficiálními projevy se pochlubily jednotlivé oddíly svými pokřiky vč. našich světlušek ze Surikat, obdiv sklidilo mohutné krákorání Havranů a hned následně vlčat-Havránat. Vůdce střediska br. Převrátil-Kocour předal dárky a od rakouských skautů dostal upomínkové předměty k 75. výročí rakouského skautingu. A pak se již mládež, po krátkém oťukání, zabavila různými hrami, děti střídavě předváděly ve společném kruhu svá hudební a pohybová vystoupení. V zábavě se pak pokračovalo ve vzorně zařízené klubovně. Když laarským dětem vypršel čas schůzky, rozešly se domů a zůstali jen činovníci. Odebrali se do nedaleké skautské základny, jejíž areál využívají jako tábořiště nebo místo pro víkendové akce. Prostor nabídli kolíňákům k příležitostnému volnému využití. Zde skupinu doprovázel vůdce místních oldů; i on si postěžoval, že mladí nemají na nic čas, vše hradí a o vše se starají oldskauti, platí energie, opravy, úklid. Vyprávěl o podpoře z radnice, že každý radní byl jednou skautem, i o spolupráci s církví, která pomáhá shánět finance na nadačních akcích.

Pak nastalo loučení, fotografování a odjezd do místních termálních lázní. V tomto ohromném areálu se sladkou a slanou vodou, s tobogánem a dětským brouzdalištěm se naši skautíci řádně

vymáčeli, oldi se vydali na prohlídku města, navštívili kostel ze 13. století a na příště si nechali místní hrad a synagogu. Seznámili se s historií tohoto městečka, jež velký rozmach prožilo před 17 lety, kdy přijíždělo mnoho českých a slovenských návštěvníků, po slavnostním přestřihování ostnatých drátů se nadýchat západního vzduchu. Na památku na tyto dny město nechalo postavit novodobou Křížovou cestu, kterou procházelo Československo pod totalitními režimy. Symbolicky je tam i Golgota, schody, které znázorňují přechod přes ostnaté dráty; na zastaveních je na skleněných deskách psáno v němčině i češtině o těchto událostech.

Při cestě zpět, která byla již výrazně klidnější, se výprava zastavila v Jihlavě, tam mládež pojedla v „mekáči“, oldi seriózně v restauraci. Večer se všichni v pořádku a rádně unaveni, ale plni nových dojmů, vrátili do svých rodin.

Tuto významnou událost v životě kolínských skautů jsem sepsal z vyprávění a článků účastníků výletu. Mrzí mne, že jsem se sám nemohl pro nemoc zájezdu zúčastnit a doufám, že navázaný styk s bratry a sestrami v Rakousku se bude dále rozvíjet. Nadějí je dopis, který došel záhy po návštěvě: skauti z Laa uvažují o návštěvě v Kolíně, zvali nás na Svatojiřské slavnosti v dubnu a potěšilo by je, kdybychom si u nich postavili tábor. Již několik let udržují tito rakouští skauti kontakt se skauty z Moravských Budějovic. My staří oldi-pamětníci s potěšením podporujeme toto

rozvíjení mezinárodních skautských osobních styků a přátelství.

M. Strnad-Miki

OS POLNÁ

U příležitosti 100. výročí skautingu připravil Kmen dospělých OS Polná na své letní základně v Panském lese dne 9. 6. 2007 pro mladé kmeny Junáka společné odpoledne. Při sportovních a vědomostních soutěžích (desetiboj) jsme se všichni lépe poznali a sblížili. Vítězové jednotlivých kategorií dostali březové medaile, ale drobnými dárky a sladkostmi byli odměněni všichni. Na závěr jsme připravili „hledání pokladu“, pokyny byly ve verších, např. „cesta k západu teď běží, vzhůru k železnému kříži, u něj roste borovice, spěchej, tam se dozvíš více. Na každém stanovišti předávala pokyny strašidylka (čertík, ježibaba, hastrman, hejkadlo), ale naše chytré a nebojácné děti se vůbec nebály a všechny tajuplné záhady vyřešily, poklad našly a všichni společně si na něm pochutnaly.

K osvěžení znalostí při první pomoci jsme využili daru přátel z Červeného kříže (darovali nám prošlé obvazy) a ovazovali, co se dalo. Děti si ani nechtěly obvazy sundat a tak šla domů skupina světlušek, vlčat a skautů ovázaných, jako

po velkém boji. Doufáme, že na cestě domů všechny obvazy spadly a tak se „zraněných“ neděsili ani kolemjdoucí ani rodiče. Veliký zájem děti projevíly také o rozdělávání ohně bez zápalek, třením dřev.

Děti odešly, všechno utichlo a my dospělí jsme ještě poseděli u ohně, byl opravdu krásný den i večer a pochopili jsme, že takováto setkání budeme opakovat častěji. Již máme domluveno společné vítání „Úsvitu druhého století“ na kopci „U Bechyňovy lipky“ dne 1. 8. 2007. Doufáme, že se nám podaří uzavřít Gilwellský kruh (budeme si posílat SMS podle jeho pravidel) mezi účastníky této akce u nás na Vysočině.

První akcí oslav 100. výročí skautingu zahájil Klub OS Parkán Polná a středisko Junáka Polná dne 24. 4. 2007 na svátek sv. Jiří, patrona skautů, přednáškou a besedou s promítáním zajímavých fotografií našeho člena bratra Františka Kratochvíla „O Indonésii“, kde několik roků přebýval a studoval zvyky a jazyky tamních kmenů a kam se zase v současné době vrací. Z této velmi zajímavé přednášky bylo zhotoveno 2xDVD, které je možné za 130,- Kč zakoupit u našeho klubu Kmene dospělých OS Polná.

Milý bratře, posíláme Ti hodně pozdravů a přání dobrého zdraví, výše uvedené zprávy o naší činnosti si uprav podle potřeby; zároveň Ti poštou posílám naši výroční zprávu a nové logo našeho klubu a logo Kmene dospělých OS Vysočina.

Tiskneme na dálku upřímně levici

Šamanka a Kim

ZLÍNŠTÍ VZPOMÍNALI

Na první schůzku klubu oldskautů Zlín, která se konala 17. ledna 2007, byla připravena výstavka s názvem „Významná výročí

2007“. Obsahovala vzpomínky na:

- 100 let světového skautingu
- 75 let oldskautingu ve Zlíně
- 100 let od narození Vělena Fandrlika, docenta táboření a skautské výchovy, starosty čs. exilového Junáka
- 100 let od narození Jaroslava Foglara, legendárního vůdce Pražské Dvojky, nejčtenějšího spisovatele pro mládež.

K prohlídce bylo vystaveno na sto různých artefaktů.

Po prohlídce výstavy byl všem přítomným oldskautům předán pamětní list k 75. výročí založení 1. klubu OS ve Zlíně.

Vladimír Stöhr, krajský zpravodaj OS

NA SEVERU STRÁŽ

– VĚRNOU VLASTI MÁŠ!

Svoji červencovou schůzku v roce oslav 100. výročí vzniku celosvětového skautingu měli českolipští oldskauti, mezi kterými je už třetina nositelů odznaku „Březový lístek“, na tábornické základně „Maruška“, střediska Junáka „Řetěz“ – Česká Lípa v Mařenicích pod Lužickými horami.

Nezapomněli, že právě před sto lety se první kluci na svém prvním táboře

rozhodli, že se budou snažit žít podle skautských zákonů. Století prokázalo, že to bylo správné rozhodnutí, i když to nebylo pro ně jednoduché a není to ani snadné v těchto dnech.

Dnes si oldskauti připomenuli s bratrem Ctiborem Vořechem – Borkem, posledním vůdcem 11. RS Junáka – Vallovy, odbojové skupiny „Lužické hory – Dejvice“, že právě tady na úpatí Luže se v roce 1945 u táboráku rozloučila polovina těch členů, roverů, kteří přežili útrapy nacizmu. Odtud se rozjeli po celé naší osvobozené republice zakládat nové skautské oddíly. A tak je vidět, ty vydržely do dnešních dnů.

Hlavním programem schůzky oldskautů byla návštěva stanového tábora střediska „Řetěz“ na loučce v lese u Svitávky. Tábořem je provedl sám vůdce českolipského střediska Junáka bratr Akela. Všichni s radostí konstatovali, že je to tábor „jak se patří“, podle jejich představ a že dlouhými lety vyzkoušená skautská teorie a praxe, obohacena o moderní formy, je předávána další generaci pro nové skautské století své činnosti. Že se snad přeci jen podaří naplnit sametové přání Václava Havla, který také jako dnešní skauti a skautky složil svůj skautský slib, aby „pravda a láska zvítězila nad lží a nenávistí“. Vždyť právě skautské hnutí může být tou „solí země“, která ušlechtilé morální zásady naplňuje.

Mimoňský Balú

SNĚM· OS KLUBŮ

35. střediska

Konal se v klubovně na Černokostelecké v 15 h. Přítomni: z klubu 35: Atri, Kendi, Akéla-Julek, Alja, Jif, Jalja, 2x Glombovi: Rolf a syn, Žuvár, z klubu 506: Logan, Věra, Akela-Jindřich, Jájina, Medvěd, Ježek, Jodler. Omluveni: Akéla-Ben, Dlouhán; Pilulka, Sup a Blanka. Hosté: Berdy (donesl do Lokali údaj o zvl. příjmech - viz finance) a ses Ing. Eva Plecháčová-Prófa z Prahy 3 (a Kolína).

Schůzka, opět v krojích, byla slavnostní. Sestra Jájina-Jarmila Pištorová, ve vzorném kroji, složila před státní vlajkou a skautskými symboly do rukou sestry Kendy skautský slib. Zaspívali jsme Junáckou hymnu. Logan ji uvázal šátek a přijal ji do klubu Úplněk. Po slibu obešla Jájina všechny přítomné se stiskem levice. Zaspívali jsme ze zpěvníku Libereckého kraje píseň Junácký slib: „Kdo chceš junáken se státi...“ a následně Loganovu (původně psanou pro Macka): Kdo chceš oldskautem se státi: „tak vstup mezi nás, jistě doma pod kanapem ruksak, ešus máš“. A Jájina pak předstoupila s ešusem! Bravo!

Následovala zpráva o činnosti obou klubů za uplynulé dva roky - Atri, Logan. Kendy vzpomenula posledních zesnulých, Kláska, Aničky a Julči.

Volby: Na návrh br. Adély-Julka (MUDr. Müller) se volilo aklamací a po debatě usneseno funkce neměnit. Jednomyslně zvoleni:

- Vůdcem 35. klubu OS „Nibowaka-Gill“ br. Dr. Karel Skála-Atri

- Vůdcem 506. klubu OS „Úplněk“ br. Vladimír Chodila-Logan
- Zpravodajkou OS ses. Irena Skálová-Kendy
- Do funkce okr.zpravodaje OS P10 navrhnout br. Jindřich Matoušek-Akéla

V debatě se hovořilo o článku br. Derviše „důvody a příčiny špatné krojové kázně“. Br. Jodler (Ivan Vápenka), nás seznámil s připravovaným skautským muzeem v Nižboru. Pozdravila nás i ses. Prófa a nabídla nám pomoc, poděkovali jsme ji (i za významný dar). Kolovalo i originální barevné Lokali, které prozatím můžeme vydávat v poloviční velikosti a černobíle. Zamysleli jsme se i nad slabší účastí našich oddílů, např. při květnových oslavách u památníku na Skalce, nebo na Hloubětínské Pětatictce, která má tradici, díky br. Skokanovi.

Bavili jsme se, občerstvovali z vlastních zdrojů, kávou, čajem, limonádou i zákusky. Zazpívali si, ty pěkné skautské, kéž by takhle zpívaly i naše oddíly. Snažíme se, snad jim i něco předáme. Pročítejte si i Lokali.

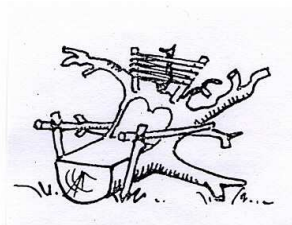
Převzato z Lokali

PRO ZAMYŠLENÍ

ŠTÁFLOVA CHALUPA

cesta Urchovinou

Štáflova chalupa v Havlíčkově Brodě, stojící vedle klášterního chrámu Svaté rodiny, je památkovým objektem. Základní vysoká velká místnost pochází z roku 1550. Má povalový strop a pod ním dýmné okénko, protože se zde původně vařilo na otevřeném ohništi. Později k vaření sloužily (zde dochované) „černé kuchyně“. S další (dávnou) přístavbou je v chalupě celkem šest místností a velká předsíň. Od roku 1945 až do roku 1950 Junák používal tři místnosti. V jedné měl klubovnu 4. oddíl, v druhé 5. oddíl a velká místnost sloužila jako středisková klubovna. Tato místnost (při odprodeji Štáflovy chalupy do majetku města) byla určena jako trvalá reprezentační místnost brodských skautů. Zde se nachází velké zálesácké křeslo, zhotovené z obrovitého kořene stromu

a na stěně přístěnku řezbované totemky Orlich junáků. Na boční zdi je obraz, vlajka a totem z naší „lesní školy“ u Stříbrných hor (1969). Mezi okny visí obraz (namalovaný uhlem) prvního náčelníka A. B. Svojsíka. Autorem je skaut Franta Klikar (pozdější akademický malíř a profesor). Figuru skauta v kroji obklopují historické vlajky. Ve vitrínách se nacházejí brodské skautské almanachy a knížky o zdejších skautech od br. Beránka (Šedého Bobra), dále pak různé rukodělné výrobky. Také je zde k vidění maketa tábora u Kachličky. To byla doba,

kdy germánské gestapo rozhánělo skautské tábory (1940). Návštěvníky jistě upoutá i velká kresba indiána. Na stěně visí také „sluníčka“, která připomínají slavné táborové ohně. Sluníčka skauti sejmuli z hořící pagody táboráku, jako památku na pochod Svojsíková oddílu z Prahy k pomníku Jiřího Wolкера v Orlovských lesích (1970). Před jubilejní místností u dveří stojí totem 4. oddílu „Mravenců“ s pohnutou historií. V chalupě jsou i prostorné roubené půdy. Tady je rozmístěné Štáflovo loutkové divadélko a ve vitrínách různé kulisy (maloval br. Ára Štáfl), scénické výjevy a loutky.

V současné době je v ostatních místnostech Štáflovy chalupy velký Antikvariát. Ten v té nejstarší místnosti pořádá celoročně i různé výstavy. Pohlédnutím z okénka chalupy upoutá návštěvníky „Boží hrob“, stojící u klášterního chrámu. Proti vchodu do chalupy stojí chrám „Husův sbor“ s kolumbáři. V jeho předsíni visí velký obraz Ježíše Krista namalovaný bratem Janem Jůzlem (Dlouhým štětcem – což je jeho skautská přezdívka) nezapomenutým skautským činovníkem. Ve městě (na křížovatkách) můžete vidět směrovky „Štáflová chalupa“. Právě tyto „směrovky“ zvou každého k její návštěvě.

*Otištěno v okres. novinách v Havl. Brodě
dne 22. 5. 07
Tiki - SO*

MEMENTO

za zesnulým br. plk. L. Hruškou

*Motto: „Před zlem nikdy neutiká - skaut
Velena Fanderlika !“*

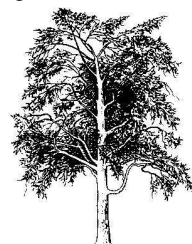
Život a dílo bratra plukovníka Luboše Hrušky z Plzně-Doudlevců byl skvěle

literárně ztvárněn v díle „**Luboš Hruška a zahrada jeho duše**“ z pera paní Ireny Kastnerové.

Za bolševika strávil přes deset let v řadě komunistických vězení:

Na Borech, v Pankráci, Leopoldově, Ruzyni, Opavě, na Špilberku a při dobývání uranové rudy v Bytízu u Příbrami. Během pobytu v těchto „převýchovných zařízeních“ KSČ si předsevzal, že v případě, přežije-li ve zdraví pobyty za mřížemi a na Bytízu, přemění ovocnou zahradu po svých rodičích v Doudlevcích na „PAMÁTNÍK OBĚTEM ZLA“ – ať nacistického, tak bolševického ...

V údobí let 1987 – 1989 vykácel ovocné stromy, navázal osobní kontakt s přibyslavským akademickým sochařem panem Romanem Podrázským, který bez úplaty vytvořil z pískovcových kvádrů z Hořic v Podkrkonoší dvanáct zduchovnělých plastik „Křížové cesty“, symbolicky znázorňujících nejen Kristovo výkupné utrpení za hříchy lidstva, ale vdechl do kamene „kus svého života přetěžkého“, prožitého ve vězeňských celách a na uranu. Z průhonického podniku výpěstků zahradních sukulentů, ušlechtilých různobarevných jehličnanů

a okrasných křovin zbudoval svou unikátní „Meditační zahradu“, monument, připomínající nepřestavitelné hrůzy všech totalitních režimů dvacátého století, burcující lidstvo z jeho letargie a tolerance vůči ZLU ve všech jeho podobách. V závěru instalace pískovcových plastik a dřevin, a po terénních úpravách celého zahradního

areálu, zušlechtil jeho centrální část formou anglického trávníku v nebyvalé (téměř bezkonkurenční) kráse.

Umocněním Lubošových snah bylo vystavění soukromé kaple, jejímiž architekty a projektanty byli pánové J. Soukup a J. Opl, za finanční podpory dobrovolných dárců. Iniciátorem a duchovním tvůrcem nadace, nazvané „Památník obětem zla“ byl sám autor „Meditační zahrady“.

Členy správní rady nadace se stali jeho „Kriegskollegové“, páni J. Švec, J. Cuhra, P. M. Pometlo, C. Fojtíček a shora jmenovaný J. Soukup.

Neodmyslitelnou podporou Lubošových snah bylo jeho rodinné zázemí, jmenovitě jeho manželka Ludmila, dcera Jana a syn Petr, který zasvětil svůj život Kristovu kněžství. Nebýt Lubošovy křesťanské, zejména katolické víry a důvěry v Kristovu všeobjímající LÁSKU, tvrdí jeho blízcí přátelé, známí a skautští bráškové a sestry, jen stěží by tak rozsáhlou akci dokončil. Z technického a architektonického pohledu je Lubošova kaple unikátní stavbou plzeňského regionu a je zasvěcena polskému světcovi, P. Maxmiliánu Kolbemu. Jak známo, tento kněz obětoval svůj život za spoluvězně, otce tří dětí, v nacistickém koncentračním táboře za druhé světové války. Svátý otec Jan Pavel II. jej prohlásil za svého pontifikátu za svatého.

Západočeská metropole, statutární město Plzeň, rozhodující mírou finančně přispělo k dokončení celého areálu „Meditační zahrady, Památníku obětem zla, a se souhlasem rodiny Hruškových, se kaple stala církevní doménou Biskupství plzeňského. Je k dispozici, včetně „Meditační zahrady“ nejen místním farníkům a občanům Plzně, ale všem

návštěvníkům těchto objektů, bez výjimky, z ČR i ze zahraničí. V Lubošových šlépějích nastoupil cestu „péče o areál“ pan Jiří Kutek, dlouholetý Lubošův „technický spolupracovník“.

Z dokumentace pracovníka statutárního města Plzně, pana Petra Náhlila, dovoluji si k tomuto mementu připojit již historické údaje, které dokumentují ocenění Lubošova díla, představujícího jeho obrovskou duchovní dimenzi a nesmírnou hodnotu estetickou:

Luboš se stal v roce 1992 nositelem „Historické pečeti města Plzně“, poté v roce 1994 byl vyznamenán „Cenou města Plzně“, v roce 1997 mu udělil prezident ČR „Řád T.G.Masaryka“, v roce 2002 byl dekorován „Velkokřížem rytířského Řádu svatého papeže Silvestra“, v roce 2003 obdržel „Medaili Vojenského sdružení rehabilitovaných“ a „Cenu hejtmana Plzeňského kraje“, a posléze v minulém roce (2006) obdržel „Čestné občanství města Plzně“.

Po zádušní mši svaté (dne 9. července 2007) byl před katedrálou sv. Bartoloměje v Plzni, za hřmotu čestných vojenských salv – pietně vyznamenán „in memoriam“, za účasti několika tisíců smutečních hostů.

Zádušní mše svatá za zesnulého bratra plk. Luboše Hrušku se konala v zcela zaplněné katedrále sv. Bartoloměje. Hlavními celebranty byli: ThLic. Mons. Karel Otčenášek, PaedDr. h. c., arcibiskup, emeritní biskup královéhradecký a Mons. P. František Radkovský, biskup plzeňského biskupství. Asistovalo jim na padesát církevních hodnostářů, kněží, trvalých jáhnů, bohoslovců, akolytů a ministrantů ze všech koutů republiky. Čestnou stráž u rakve, v kapli sv. M. Kolbeho měli místní

skautíci a bratr Albi z „Jižního Clondiku“, v katedrále stáli čestnou stráž u rakve zesnulého vojáka z plzeňské posádky spolu se skautskými činovníky Fanderlikova oddílu, v čele s nositelem nejvyššího skautského vyznamenání, „Řádem Stříbrného vlka“, bratrem Eduardem Markem, alias Hroznýšem. Pražskou družinu Skautského oddílu Vělna Fanderlika (SOVF) zastupoval bratr Jiří Kafka-Owigo, a Středomoravskou družinu SOVF zastupoval bratr Albi – František Antonín Cigánek. V závěru zádušní mše svaté stál čestnou skautskou stráž také jistý oldskaut z plzeňského skautského střediska.

V rámci homilie zhodnotil bratr P. M. Pometlo Lubošovo curriculum vitae, v němž detailně popsal nezdolnou vitalitu zesnulého, životní osudy v soukromí i z pohledu sociálně-politického, jeho urputný boj s bolševickou saní, ale i jeho heroický boj s nemocí v poslední fázi, jeho dne „D“.

Nad katafalkem, před oltářem božím v lodi svatobartolomějské katedrály se se zesnulým rozloučili, za vysoký církevní klérus oba biskupové, za bývalé politické vězně bratr J. Cuhra spolu s předsedkyní KPV ČR, sestra MUDr. Naděžda Kavalírová, za obec žurnalistickou vzdal zesnulému hold Čecho-Švýcar, bratr Jan Šinágl a poslední „S Bohem!“ dal zesnulému jeho syn, P. Petr Hruška. Poděkoval svému tátovi jménem celé rodiny za vychování, oběti a strádání, s nimiž vedl svůj pozemský zápas až „do vyprošeného vítězného konce“. Po církevním obřadu byla rakev se zesnulým odnesena před katedrálu, na náměstí Republiky zazněly čestné vojenské salvy a sděleno rozhodnutí o udělení vyznamenání zesnulému „Za zásluhy“, „in memoriam“.

Na věčnost nás předešel člověk s erbem čestnosti, skautský bratr, který zůstal své vlasti, národu a církvi vždy věrný v každé době!

Ať se mu Pán vrchovatou měrou odvděčí za jeho nehynoucí zásluhy a vzor duchovní čistoty a heroické Lásky otcovské, bliženské i vlastenecké !

Bratře Luboši, budiž za hrdinský život vzdána čest a chvála na věky, zde i na onom světě.

V Plzni a v Přerově, 10. července A.D. MMVII
Tvůj věrný oldskaut-senior Albi
z „Jižního Clondiku“- František Ant.
Cigánek-
za 23. oddíl OS-Klubu SSS ČR v Přerově,
384. klub
OS a SPJ Přerov, SmD SOVF a HD SO

ODEZVA NA ČLÁNEK

Nazdar bratře! Asi se podivíš, kdo Ti a co píše, ale vyburcoval mne Tvůj článkuček „Nájezd oldskautů na Černou Horu“ v Kmenových novinách OS 4 2006, která mi náhodou právě naše Hájoška půjčila. Otevřel jsi mi opravdu nezapomenutelný výhled na celou boku Kotorskou a jak poutavě popsal! Jezdívala jsem kdysi s rodiči do Risanu (obec hned vedle Perastu). Protože otec učil na tzv. hnojárně, kde v té době studovalo i několik žáků z Jugoslávie, dostali jsme se po doporučení jednoho z nich až do Risanu, kde v té době byl lékařem Čech (který zde po 1. světové válce zůstal a oženil se). Po úzké silnici jsem capkala párkrát sama, za ranního kuropění, pro čerstvé máslo (v Risanu nebylo k dostání) pěkně kolem monastýru až do Perastu (bylo by to dneska vůbec možné?), kde tenkrát také žil také český ing. s rodinou, snad stavař silnic či železnic, i on tu zůstal po 1. svět.válce. Přímo proti obci

Perast se otevřel pohled na „vjezd“ do boky a na dva ostrůvky, jeden přírodní a druhý „navezený“ rybáři, jmenuje se snad dodnes Škrpjela, s katolickým kostelíkem plným stříbrných i zlatých památek a reliéfů po stěnách. Vždy 15. 8. se zde konala velká pouť, na kterou přijížděli i italští poutníci a kterou i my jsme nikdy nemohli opomenout. (Poznámka: Perast není ostrov, ale obec před ostrůvky). Další velký zážitek jsem měla v roce, kdy na oficiální návštěvu přijel do boky Kotorské anglický král Eduard. U Risanu se najednou usadila soukromá, snad holandská, jachta a osazenstvo nebyl nikdo jiný než král Eduard se svou tenkrát ještě jenom milenkou. (Bylo by to dneska vůbec možné? Žádný novinář, žádný poprask.) Když se přiblížil oficiální příjezd krále do boky, jachta osiřela a serpentiny uzoučkových silniček ožily jugoslávskými vojáčky ne proto, že by někoho hlídali, ale připravovali nám i Angličanům překrásnou podívanou. Večer, když už byla anglická loď s králem v boce, se najednou rozzářily všechny serpentiny, stoupající k vrcholům hor, jako krásné svítící řetězce na vánočním stromečku. Pro mne (ale nejen pro mne) to byl úchvatný pohled, který nikdy nezapomenu. A nakonec musím přidat ještě jednu vzpomínku na obec Morinj (přes moře naproti Risanu), kde žila další Češka, vlastně Moravanka, která se provdala za tamního učitele, se kterým se seznámila díky skautskému táboru, konajícímu se u Morinje. Skauti (pochopitelně i skautky) sem jezdívali často. Když se o nás dozvěděli, byli jsme s dalšími „Čechy“ pozváni na návštěvu a na táborák. A tam jsem vlastně poprvé „přičichla“ ke skautování, a už mne to neopustilo! Shodou okolností, když jsme se vrátili opět domů, „formoval se skautský oddíl dívek“. Skautů v Táboře sice bylo

habaděj, ale toho času žádný dívčí oddíl. Nemusela jsem ani moc škemrat, zda smím se přihlásit, a vidíš, díky Bohu mi to vydrželo už celých 70 let i přes všechny ty patálie minulých let.

Otevřel jsi mou knihu vzpomínek na té nejkrásnější kapitole, mé dětství a nezapomenutelné prázdniny v boce Kotorské, kde jsme, díky tomu, že otec byl kantor, byli vždy celé 2 měsíce. Díky za tu pěknou vzpomínku v časopise. S maminkou jsme se dostaly už jen na Pelješac, na nějaký výlet do boky nebylo dost dinárků, omezený příděl, a když jsem zůstala sama, nenašla jsem nikoho, kdo by byl se mnou bábou kulhavou tam na pár dní jel, ale vzpomínky mi zatím nikdo (ani skleróza) neukradl. Nesměj se moc, skautské prachbábě, ale já jsem se musela vypovídat aspoň přes počítač. Levici tiskne a zdraví

Šlupka

ÚSVIT DRUHÉHO STOLETÍ

1. srpna 1907 v osm hodin ráno zatroubil Robert Baden-Powell na ostrově Brownsea na roh kudu. Zahájil tak nejen první skautský tábor na světě, ale vlastně i celé první století skautingu.

V 216 zemích a teritoriích, kde skauting existuje, se 1. srpna 2007, přesně o sto let později, uskutečnila tisíce skautských setkání a milionkrát zazněla slova skautského slibu. Skauti celého světa společně oslavili začátek druhého století skautingu.

Mezi prvními pozdravili úsvit skautingu skauti ostrovního státu Kiribati, který leží nejbliže východně od mezinárodní datové

linie. Postupně se přidávali skauti v krajích dále na západ přes Kamčatku, Rádži a Nový Zéland kolem celé zeměkoule až k Aljašce a Havaji.

V osm hodin střeoevropského letního času se na vrcholcích našich kopců a hor připojili i čeští skauti a skautky, vlčata a světlušky, v plánu bylo vystoupit alespoň na 100 vrcholů, a to se povedlo víc než dobře.

Mezi těmi, kdo úsvit oslavili, byli po celém světě také oldskauti. Jeden z našich líčí svoje zážitky: „Jako lektor roverského kursu SURSUM jsem se přidal k výstupu na 744,2 m vysoký vrch Strážišťe u Velké Chýšky (nedaleko Pacova). Jsem vděčný vedení kursu, že mne odvezli pod samotný vrchol asi do výšky 700 m, aby ušetřili moji nemocnou nohu. Daleko větším zážitkem, kromě toho, že jsme obnovili svůj skautský slib, byl přípitek pramenitou vodou ze studánky, do které vyvěrá pod samotným vrcholem.

Podle toho, že si vše stále pamatuji, soudím, že opravdu je léčivá“ (jak tvrdí místní obyvatelé).

Kamzík

VRCHOLY ČESKÝCH SKAUTŮ

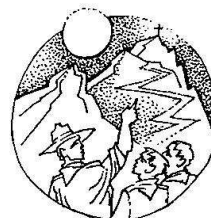
Nahlédl jsem na internet, abych se dověděl jak tato akce probíhala u nás. Pod následujícím názvem se pohotově v prvních hodinách ozvalo nemálo zpravodajů. Gog

(1.8.2007) Dnes ráno vystoupili tisíce skautů na vrcholky po celé české republice i v zahraničí, aby se připojili k celosvětové akci „Úsvit druhého století skautingu“. Celosvětová štafeta tak prošla Českou republikou a pokračovala dál na západ, kde se k ní například za hodinu po Češích

připojilo i 40 000 účastníků celosvětového skautského jamboree ve Věřim, že jich bylo o mnoho více, stále se Velké Británii.

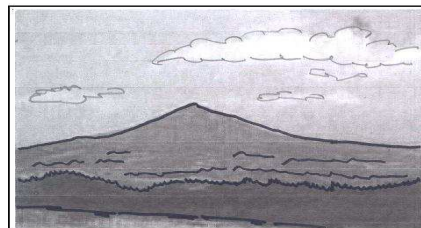
- Kozákov
- Skalka– Beskydy
- Bedřichov u Nové Vsi
- Ještěd
- Hradisko u Čechovic
- Komonec
- Bludný v Hostýnských vrších
- Klucanina nad Tišnovem
- Podhorní Vrch u Mariánských Lázní
- Zelená hora u Chebu
- Velký Roudný
- Kraví hora u Znojma
- Junácká vyhlídka v Broumovských stěnách
- Dračí skály
- Pasecká Skála.

Objevují další vrchy, asi je nikdo nespočítá, ale o to vůbec nejde, šlo především o to zúčastnit se.

Úsvit na Lovoši

Na klubové schůzce dne 15. února letošního roku, věnované povídání o dívčím skautingu, padl nápad oslavit založení skautingu na Lovoši, tradičním místě našich schůzek s oldskautskými přáteli. Přítomný bratr Janata-Dafne z Lovosic přijal za své zajistit pro nás ubytování na tamní chatě a sestra Koníčková mladší Fčelka přislíbila spoluúčast, půjde-li to i s dalšími skautkami. A tak jsme vlastně předběhli o prsa celoskautskou akci uvítání dalšího století světového skautingu někde na kopci. Když Dafne oznámil, že Lovoš bude náš, byla celá záležitost definitivně schválena, kdo pojede, se uvidí.

Mezi tím se ovšem objevily na skautských webových stránkách směrnice, pokyny a

informace včetně formulářů. Vývoj v hnutí bral obvyklý směr k úředničení. Pro pořádek jsme se sice přihlásili ale dále jsme jeli dle svého. Asi 14 dnů před cestou na kopec přišel na radě klubu bratr Mydlinka s informací o zajímavé akci bratra Kima z Polné, a sice vytvořit virtuální Gilwellský kruh, kde stisk levice bude zpodobněn esemeskou. Věc se nám zalíbila a tak jsme se přihlásili i v Polné. Dohodnuto, ujednáno, 1. 8. 2007 vítáme východ slunce na našem kopci se staročeským jménem Lovoš.

Luboš Pavlán-pes

Hora zvaná „Kuňka“

Jedním z vybraných vrcholů se stala i Kunětická hora. Mladé skautky a skauti zde byli již v pět hod ráno, sluníčko jim však nepřálo. Deseti členná skupina o šesti holích kmene dospělých dorazila až po sedmé. Svůj pobyt zahájili, jako na táboře, rozvíčkou, kterou vedl br. Joe. Následovala hořká černá káva, a skautská hymna. Mladí východočeši se sešli také na Kralickém Sněžníku. Setkání byla velmi radostná.

Žegla, OS středisko Pardubice

Na vrcholu Žalý nad Beneckem (1018 m.n.m) stanulo 18 členů 2. oddílu jilemnických skautů se dostavilo přesně v 8 hodin po náročném 2,5 hodinovém pochodu. Přivítala je jedna skautka, která přijela na kole na východ slunce a bratr Vojtíšek (Šakal) se ses. Vojtíškovou (Šakalkou), kteří obnovovali skauting v Jilemnicích v letech 1968 a 1989 a donesli na Žalý střediskovou vlajku. Věkový rozdíl mezi nejmladším a nejstarším skautem byl neuvěřitelných 70 let. Po vypálení světlic a telefonování bratrům z Nové Paky na vrchol Staropackých hor, utvořili skauti Gilwellský kruh, vyslali stisk ruky, zazpívali junáckou hymnu a vzpomínali na všechny bratry a

sestry na okolních kopcích v celé republice a na celém světě.

Na Sněžku dorazil 3. oddíl jilemnických skautů, zde se setkali se skauty z Prahy a vyměnili památkové plakety s harcery z Polska.

Zprávu přinesly Krkonošský, Semilský a Turnovský deník, odvysílala Česká televize a televize Nova.

Šakalka z Jilemnice

Skauti na Matterhornu

Ke stému výtoči trvání skautského hnutí českolipských oldskauti-junioři vypravili do švýcarských Alp. Ze Zermattu se přesunuli k východisku v Hörnhütte o nadmořské výšce 3 260 m. Tam začal 1. 8. 2007 od 2,30 hod. jejich výstup k vrcholku Matterhornu 4 780 m. Stanuli na něm v pravé poledne ve složení Jaran, Indy a Zd. Pleva. Vynesli do horských výšin skautskou vlajku a přivítali tak spolu se skauty na dalších horách, kopcích a kopečcích vstup do dalšího století skautingu.

Miroslav Kubát-Sir

Vrcholek Montmartre:

A ještě jeden výstup stojí za pozornost, Montmartre: Protože momentálně bydlím v Paříži, přijala jsem pozvání franc. skautů a vydala se za nimi na nejvyšší vrchol hlavního města, vrch Montmartre, který je známý hlavně svou bazilikou Sacré Coeur. Trochu jsem si přivstala, abych viděla opravdu východ slunce v novém století skautingu. Na osmou hodinu se pak sešlo několik stovek skautek a skautů.

S pozdravem,

Kateřina Kuberová – Veverka

RŮZNÉ

ÚVAHA O DALŠÍM OSUDU

Kmenových novin

Již dlouho jsem se rozhodoval veřejně se svěřit o dalších mocnostech vydávání Kn. Jak víte, v loňském roce jsem musel vydat jedno dvojčíslo, také letos nevidím jiné východisko. Můj současný zdravotní stav mi více nedovoluje

Pokud chci Kmenové noviny v tomto roce vydat musím, proti svému zvyku, upustit od profesionální jazykové úpravy a úrovni příspěvků ponechat na autorech. A tak se objeví ono často užívané zaklínadlo: „neprošlo jazykovou úpravou“.

Jak víte, všechny práce spojené s přípravou a vydáním Kn zajišťuji zcela sám. Jazykovou kontrolu na profesionální úrovni jsem opatroval také sám, protože se nenašel mezi oldskauty nikdo, kdo by byl ochoten se této odborně i časově náročné činnosti pravidelně věnovat. Na její úhradu neměl (ani nemá) rozpočet náčelnictva potřebné prostředky (asi 1000,- na číslo). Tento doposud užívaný způsob není při mém zdravotním stavu použitelný, protože nejsem zatím schopen případné nalezené chyby v textu opravit. Současné možnosti mého vidění to prostě nedovolují. Mám za sebou tři

operace očí a do konce roku mě čekají nejméně další čtyři.

V této situaci jsem uvažoval vydávání Kn ukončit. Můj původní záměr byl dost jednoduchý, vydat alespoň čtyři ročníky Kn jako jakousi protiváhu k „časopisu pro skautskou praxi – VŠEM“, který v dobách minulých vydával kmen OS. V letech 1925 a 26 jej vydával 20. klub OS „Bezručovy děti“ ve Slezské Ostravě a v letech 1927 a 28 jej vydával 18. klub OS „Kimovi hoši“ v Brně (jako časopis ÚLŠ). Svůj záměr jsem jedenácti ročníky Kn trochu překročil.

Tak tedy jak dál. Původně jsem myslel, že se postupně přidá pár „sebevrahů“ a vytvoříme jakýsi redakční tým. Bylo to naivní, jediné co vzniklo je poměrně spolehlivý kruh dopisovatelů, i když nepokrývá všechny regiony. Později jsem spoléhal na to, že i oldskauti (třeba přes svá vnoučata) naleznou cestu k digitálním technologiím a pokračovatelem Kn budou webové stránky kmene dospělých. Ty mají oproti papírovým časopisům mnoho výhod, např. pohotovost (je možné, zvát na skautské akce konané v intervalu několika dnů, což nemá ve čtvrtletníku význam). Umožňuje připojovat příspěvky přímo dopisovatelům ad. Chyba lávky, nepodařilo se nám ani po více jak roce tyto stránky vybudovat na přijatelné úrovni.

V této situaci je dobrá rada nad zlato. Pokud máte chuť nějak k „záchraně“ Kn přispět přemýšlejte, navrhujte, nabízejte.

Za záchranu Kn se přimlouvá Gog

VÝZNAMNÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM

Mgr. Ladislav RUSEK, nar. 28. 6. 1927 v Hrabství ve Slezsku. Maturoval r. 1946 na reál. gymn. v Lipníku n. Bečvou, poté vystudoval Pedagogickou fakultu University Palackého, obory výtvarná výchova a deskriptiva. Do r. 1961 působil jako učitel na Šumperku (přerušeno dvouletou zákl. voj. službou). Od r. 1961 byl odbor. asistentem na Ped. fak. UP, v r. 1964 byl přijat do Svazu čes. výtvar. umělců na základě posouzení souboru grafických prací.

Přednášel a vyučoval dějiny umění, kresbu a grafiku, písmo a dekor. kompozici. Měl četné přednášky v řadě měst s cílem popularizovat umění. Zahajoval asi 80 výstav kolegů-výtvarníků a redigoval jejich katalogy. Publikoval recenze a kritické články v tisku. Je zastoupen svými pracemi v řadě galerií a soukromých sbírek. Realizoval nejméně 60 samostatných výstav, včetně několika zahraničních a řady skautských. Participoval na nejméně 150 výstavách doma i v cizině, zvl. ex libris a jiné grafiky.

Ilustroval několik desítek knih, včetně vlastních publikací. Publikoval skripta, odborné články a eseje v řadě periodik a sborníků. Vytvořil řadu skautských publikací a textů a publikoval mnoho set reprodukcí. Pokračuje v tvorbě užité grafiky, zvl. pro skautské účely, výtvarně řešil knižní obálky pro desítky knih, mezi nimi pro nakl. Matice Cyrilometodějské a pražskou edici ELŠ. Publikoval několik básnických sbírek, některé vydané Spolkem čes. bibliofilů. Vydal vlastní monografii, bibliofilsky vypravenou v Dánsku r. 1971.

Je nositelem několika vysokých skautských vyznamenání, naposledy Řádu stříbrného vlka.

POZITIVNÍ OHLÉDNUTÍ

Jak člověk stárne, stále častěji se zastavuje, aby znovu nabral dech. Nespěchá již tolik a musí i více dávat pozor na cestu, zvláště když je kamenitá a vede-li osamělými, nebezpečnými končinami. Poutník se občas ohlédne, zkoumá, jaký kus cesty už urazil, a jaké stopy po sobě zanechává.

Nedávno jsem si s pozachvěním uvědomil, že z těch kolegů-výtvarníků, kterým jsem jednou či vícekrát svým slovem zahajoval výstavy, už celá řada nežije. Jan Halla, Anna Grmelová, Aljo Beran, Standa Vymětal, Radko Mašata, Marie Bělohávková, Vladimír Komárek, Miroslav Houra. A mnozí byli i mladší, než já! Na druhé straně však žijí, a tvoří, i kolegové starší a stále neskládají zbraně života, ani tvorby. Ti první už jsou minulostí, a s lítostí pozoruji, jak rychle hasne někdejší gloriola jejich umění, díla i slávy, byť se snažili zakotvit svá jména v historii naší kultury všemožným způsobem. Nějaký čas ještě vytrvají jejich obrazy v majetku těch, které dokázali oslovit; zbude hrst katalogů, fotografií z vernisáží, řádečky v knihách, hesla v několika encyklopediích. Už dávno doznělo cinkání sklenic, jimiž se připíjelo při vernisážích na úspěch autora.

Tyto sentimentální vzpomínky však mne nesmějí odradit od pokusu, střízlivě se ohlédnout a zamyslet se nad stopami, které jsem zanechal při své tak dlouhé pouti.

My, lidé tohoto věku, putujeme pouští (jak jinak nazvat nebezpečný existenční terén, v němž tolik dříve platných hodnot a jistot vymřelo a vyschlo, spáleno samumem egoistického klimatu tržní doby?), kde návěje pohyblivých písků rychle překrývají pomíjivé stopy všeho a všech. Pod víky odpadových kontejnerů se kupí hromady odloženého bulvárního tisku, z jejichž barevných stránek den, týden či měsíc palcové titulky vykřikují to či ono jméno. Zpěváci, politici, režiséři, výtvarníci, herci, celebrity sporné i nesporné žijí takto nějakou tu sezónu, lhostejno, zda po nich zůstává opravdové dílo, či jen dočasný odér afér.

Nikdy jsem nestál o takto nasvícené jméno. Titul „člověk“ mi dal můj Stvořitel a nevezala mi ho nikdy ani nepřízeň doby, ani zlovůle nepřejícího okolí. Nikdy jsem nepřistoupil na rytmus cizích bubeníků, kráčeje, byť mnohdy velmi klopýtavě, podle zvuků vlastní hudby. Dobře vím, že větší úspěch by měla konformita politická i umělecká, ono spekulativní přizpůsobování vlastnímu naturelu ošidnému, bezpáteřnímu heslu "tak se dnes dělá či tak se dnes nedělá", ono servilní "být á jour" jak

v politickém krédu, tak v programu vlastní práce literární či výtvarné. Vědomě, a snad nebude ješitné, řeknu-li cílevědomě, volil jsem svobodnou cestu vlastních cílů a zájmů, nikoliv lesklého, zlatem pobíjeného chomoutu tržních požadavků. Dokonce jsem se po své šedesátce, už vypřažen z žentouru pedagogických úvazků, byť jsem své vysokoškolské povolání měl upřímně rád, rozhodl dát svůj intelekt a talent do služeb hnutí, v jehož mravní smysl jsem uvěřil už v mládí. Mluvím zde o skautingu, jehož dříve jen tušený význam se už léta pokouším prohloubit až k fundamentům filosofickým a etickým, přidávaje k vážnosti hnutí i aspekty kulturní a umělecké, tj. literární a výtvarné. K údivu některých přátel, kteří nemohou pochopit, proč bez finančního efektu vkládám tolik času, energie, invence, prostředků i váhy své osobnosti do činnosti, která nepřináší slávu ani zřetelnější uznání a vděk, pokračuji v promyšlené a cílevědomé práci pro skautské hnutí, a zde musím připustit, že spíše pro budoucnost hnutí, kdy snad, **skautství** se rozšíří na modus vivendi většího počtu lidí.

Ohlížím-li se tedy dnes, jsa po kotníky v pohyblivém, zrádném písku pouště těchto let, vidím své vlastní stopy, jak je neúprosný běh času postupně smazává... Hle vidím, že směr mých stop byl přímý: dlouhá, rovná šňůra stop, tu hlubších, jinde jen mělkých, ale bez kličkování.

Obracím se tedy zpět, tváří, která se ještě dokáže usmívat, do směru, kterým chci dále kráčet. Ne, určitě to není fata morgana, co září tam v dáli přede mnou! Je to oáza naplnění, oáza cíle, jehož smysl my lidé vždy jen matně tušíme.

Pro přátele vydal autor L.P. 2007 v Olomouci

SEMINÁŘ KRUHU LŠ KD

k „Novele ŘVČČ a vzdělávání v Junáku“.

Pořadatelem byla Hospodářská správa Kmene dospělých a Liberecký kraj KD Na dny 15.-17. června 2007 svolali bratři Ivan a Thor na Selešku do Podještědí v Lužických horách absolventy všech lesních škol kmene dospělých.

Cílem semináře bylo uvážení potřeby aktualizace Řádu pro vzdělávání činovnic a činovníků i systému vzdělávání činovníků, zvláště pak z hlediska konkrétních potřeb kmene dospělých.

Scházeli jsme se během horkého pátečního podvečera. Někteří přijeli autem, jiní došli pěšky z nádraží v Jablonném, vyskytlo se tu jako dopravní prostředek i kolo!

Vzájemné postupné vítání nebralo konce. Po ubytování jsme ihned vybalili z rance jako první dobrou náladu a naše kytarové duo. Anděl a Slim, začali vyhrávat.

Setkání kruhů LŠ zahájil br. Thor a informoval nás o připraveném programu. Po výborné večeři, zatímco děvčata myla nádobí, hoši připravili malý táborový oheň. Nečekaně se však spustil déšť a tak jsme večer dlouho seděli, besedovali a zpívali pod střeškou.

Druhý den po budíčku jsme na rozcvičce nezapomněli zjistit „jak nám dupou králíci“. Pak ale do krojů, vztyčit vlajku a začít nový den tak, jak je naším zvykem.

Po snídani jsme podle programu vyrazili na dopolední výlet. Již nepršelo, ochladilo se a tak v pohodlném stoupání, pod vedením br. Ivana, jsme zdolali vrchol Hvozdu (750 m), který je již na německé straně. Protože však nikdo z nás neměl sebou tu správnou měnu, okoukli jsme rozhlednu i horskou chatu pouze zvenčí. Nevadilo to, protože i tak byl výhled do krajiny nádherný. Zpáteční sestup, stezkou vhodnou pro kamzíky, byl zpestřen sběrem borůvek přímo do pusy. Pozdější již pohodovou cestou jsme se vrátili právě včas k báječnému obědu. Prostě naše sestry kuchařky z Liberce zasloužily pochvalu.

I mezi oldskauty se najdou pěkní šibalové!, Ze ztraceného a jimi nalezeného peněžního dokladu, vymysleli a hbitě uskutečnili neuvěřitelnou historku, kterou se pak bavili všichni, včetně poškozené, až do konce setkání.

Po odpoledním klidu nastala pracovní část našeho setkání. Rozprava, proložená zpíváním, pokračovala i po večeři. Nástupem a sejmutím vlajky jsme ukončili druhý den. Večerní táboráček se zpěvem a vyprávěním vzpomínek z běhů LŠ nám vydatně doplňovaly ne příliš oblíbené mušky „tiplice“.

V neděli po opětné rozcvičce jsme nastoupili ke vztyčení a spuštění vlajky našeho posledního společného již jen dopoledne. Po snídani jsme ještě jednou prohovořili a shrnuli výsledky našeho setkání, poděkovali libereckým sestrám, no a nic nezbylo než se rozloučit. To loučení ale nebylo smutné, vždyť mnozí z nás se co nevidět sejdem na sněmu v Kutné Hoře.

Jen bych ještě chtěla oslovit všechny ty, kteří mezi nás nepřišli. Můžete jen litovat! Víím, velkým lákadlem byla v té době Foglarova Sluneční zátoka a u některých i jiné skautské

povinnosti, ale tím spíše, srazy Kruhu LŠ našeho kmene, jak jsme s nadšením všichni souhlasili, budou pokračovat. Tak tedy příště!

Táňa Rudolfová

Program a výsledky Semináře

Po výchozí informaci a následné podrobné rozpravě k uvedeným tématům byly zformovány dvě koncepční skupiny. Jejich návrhy byly vzájemně konzultovány.

Na programu jednání byly následující náměty:

- Doporučené úpravy k novele Řádu pro vzdělávání
- Poslání Kruhu LŠKD (KLŠ) jako poradního sboru vůdce LŠ KD
- Předložení projektu „Skautská paměť Karlovarska“ (SPK) pro zachycení a základní příprava reálií k předání do archivní sítě Junáka
- Ustaven byl organizační tým KLŠ ve složení : Ivan, Slim, Sokol, Thor
- Účastníci doporučili NKD neprodleně jmenovat vůdce LŠKD 2008 a zahájit její přípravu pokud možno s účastí R+R .

Účastníci závěrem kladně hodnotili organizační i programovou přípravu stejně jako průběh a konstruktivní výsledky semináře. Závěry semináře budou podkladem k jednání výchovného odboru NKD a následně náčelnictvu KD

SKAUTSKÉ MUZEUM

Český svaz skautů a skautek ČR má konečně své muzeum. U příležitosti 100. výročí založení světového skautingu byla na zámku Nižbor v sobotu 23. června 2007 slavnostně otevřena stálá výstavní expozice „z historie českého skautingu“. Účastníkům se líbila nejen expozice, ale i celý doprovodný program.

Muzejní sekce Skautského institutu A. B. Svojsíka (SI ABS) by ráda tuto expozici dále systematicky rozšiřovala. Žádá proto všechny skautské jednotky (i jednotlivce), které vlastní nějaké zajímavé historické skautské archiválie či artefakty, které by byly ochotny buď zapůjčit či dokonce věnovat, aby je nabídly. Jedná se především o obrazy a busty skautských osobností, staré skautské kroje, klobouky, odznaky, přezky, vlajky, různé plakáty, časopisy, příručky, kroniky, písemnosti a dokumenty jako legitimace apod. Uvítány jsou i různé rukodělné skautské výrobky, jako sádrové odlitky stop zvířete, různé dřevěné předměty, roverské hole, či jiné skautské výrobky.

Zájemci o prohlídku mohou získat bližší informace jako: časový rozvrh muzea, mapu, možnosti o ubytování adr.:

www.obecnizbor.cz

nebo tel.: 602 378 885.

NOVÉ ARCHIVNÍ SOUBORY

Bratr Karel Lešanovský-Kay předal ze svého osobního archivu bratru Kovaříkovi-Kosmovi do archivu Skautského institutu A.B.Svojsíka další archivní soubory:

- Právní kontinuita Junáka
- Majetkové záležitosti Junáka zejména po roce 1970 až do současnosti

- Junák a tzv. sjednocování od ČSM v roce 1945 a do ČRDM.

Soubory jsou řádně utříděné a obsahy přehledně sepsané

POČTY ČLENŮ

kmene dospělých

První zpráva z letošní registrace není nijak povzbudivá, stále nás pomalu ubývá.

	2007	2006	
dospělí celkem	5788	6652	-864
v klubech	4843	5649	-806
ve střediscích	950	1003	-53
s funkcí v mladších kmenech			695

Proč jsou tak velké úbytky není jasné. Bohužel jsou především v klubech.

VÝZVA OLDSKAUTŮM !

Základnu v Domašově nad Bystřicí (okres Olomouc) jsme převzali v roce 2003 od FDM a za pomoci olomouckých, přerovských, bruntálských a brněnských skautů všech věkových kategorií zprovoznil tak, aby byla plně funkční a použitelná pro děti, mládež i dospělé. V letošním roce by zde měla proběhnout rozsáhlejší rekonstrukce a my doufáme, že základna bude ve větším rozsahu sloužit i oldskautům. Protože však rychlost rekonstrukce závisí nejen na množství finančních prostředků, ale i na množství „rukou na práci“, obracím se na členy kmene OS s výzvou a prosbou o pomoc. **Hledáme šikovné oldskauty, kteří chtějí přispět k rychlejší obnově základny.**

Kontakt: Vladka Navrátilová (Vevy),

tel. 777 56 28 76,

mail hazel.nut@seznam.cz

Darujte nám 1 den v roce a pomozte nám vybudovat český Kandersteg!

Bližší informace obdrží krajsí zástupci kmene OS, nebo je můžete získat na webové adrese:

www.domasov.unas.cz

PŘEDSNĚMOVÁ DISKUSE

Náměty pro 7. sněm Kmene dospělých, konaný v Kutné Hoře ve dnech 19.-21. 10. 2007

Dosud podané náměty do předsněmovní diskuse:

- od br. Žáčka aby Kmenový sněm vyzval členy KD k větší podpoře KN
- od br. Kolečkáře aby se Kmenový sněm vyjádřil k legislativní úpravě existence Kmene dospělých pouze na základě Řádu KD a nikoliv původního Statutu (který byl zrušen)
- od ses. Fouskové aby Kmenový sněm označil spolupráci s rovery a juniorskými kluby KD za prioritu programu příštího náčelnictva
- z Moravskoslezského kraje, z jehož sněmu vyplynul návrh do předsněmovní diskuse aby pro pietní výpravy k Ivančenkám prosazovalo NKD charakter celostátní akce
- kladné hodnocení Kmenových novin z ústeckého kraje, které pouze vyjadřuje lítost, že KN mají formát jen A5 a jsou ve většině černobílé.

NAVŽDY NÁS OPUSTILI

♦ V noci 6. července 2007 opustil své blízké i náš svět dobrý člověk, **plukovník br. Luboš Hruška**. Narodil se v roce 1927 v Plzni. Po dokončení středoškolská studia nastoupil v roce 1946 do Vojenské akademie v Hranicích. Jako mladý důstojník byl zařazen k vojenskému útvaru u státních hranic. Při pokusu o jejich překročení byl v roce 1949 zatčen a odsouzen k 18 letům těžkého žaláře, propadnutí veškerého majetku a zbavení občanských práv. Během více než desetiletého věznění složil slib, že pokud přežije, vybuduje na zahradě po rodičích v Plzni-Doudlebcích, památník obětem komunismu v podobě křížové cesty. Po návratu z vězení skutečně změnil postupně sad v meditační zahradu. Se zesnulým jsme se rozloučili v plzeňské katedrále sv. Bartoloměje v pondělí 9. července.

♦ Po dlouhé nemoci v úterý 17. 7. t.r. věku 71 roků zemřel **Br. Jiří Fuksa - Buvol**. Přesto, že bydlel v Písku, byl dlouholetým členem prvního klubu oldskautů ve středisku Strakonice, kde se aktivně zúčastňoval veškeré činnosti klubu. V posledních letech pracoval jako krajský zpravodaj OS Jihočeského kraje a byl členem náčelnictva kmene dospělých. Jeho odchod je citelnou ztrátou pro klub, i pro celé skautské hnutí.

♦ 24. července 2007 ve věku 77 let náhle zemřel **br. MUDr. Julius Müller**, dlouholetý činovník Prahy 10, krajský zpravodaj OS, člen náčelnictva kmene dospělých, člen Svojsíkova oddílu a předseda Historické komise Junáka. Poslední rozloučení s Julkem se konalo 1. srpna v Ústřední obřadní síni na Olšanských hřbitovech. Za svou celoživotní činnost

v Junáku za sebou nechal výraznou stopu, budeš nám chybět

26. srpna 07 ve věku nedožitých 76 let navždy opustil skautskou stezku br. Jiří Krumholz – Jack. Od roku 1941 člen střediska Valašské Meziříčí. Pracoval pro skautské hnutí v dobách příznivých i v dobách zákazů. Jeho koníčkem byla historie Junáka a sběratelství. Byl člen Svojsíkova oddílu, nositel řady skautských vyznamenání vč. nejvyššího Řádu Stříbrného vlka. Skauti, nejen na Valašsku ztratili, oddaného činovníka a upřímného přítele.

Náčelnická pošta

Personální změny na ústředí Poslední změny v personálním obsazení ústředí a sekretariátu KÚJ jsou v samostatném přehledu v rubrice Různé.

Výchovný odbor kmene dospělých projednal závěry a doporučení ze setkání Kruhu LŠ KD konaném v červnu na Selešce a postoupí je NKD.

Grafická přání Náčelnictvo zajistilo grafická přání pro životní jubilea (dva druhy). Pro potřebu klubů jsou

k dispozici u ses Hanky Kaprálkové, místonáčelní KD.

Polské Jamboree - Slet harcerstva Kielce

Polsko Ve snech (10.až 13. 8.) se zúčastnila čtyřčlená delegace kmene dospělých Zlotu harcerů (ZHP) 2007. Zpráva bude zveřejněna v příštím čísle Kn.

O 21. jamboree v Anglii.

21. jamboree bude přiložena ve Kmenových novinách v příštím čísle, až bude dokončen sběr příspěvků od účastníků kmene. Práce v Servis týmu se zúčastnil br. Jan Adamec, zahraniční zpravodaj NKD.

Vydání řádů Ve vložitelné příloze jsou: Řád kmene dospělých, Řád Svojsíkova oddílu,.

Příspěvky do Kmenových novin Je škoda, že se sešlo poměrně málo příspěvků o aktivitách klubů z tak významné a jedinečné události jako je 100. výročí založení skautingu.

Předsněmovní diskuse byla ukončena, s náměty bude seznámeno jak náčelnictvo KD, tak i kmen. sněm v Kutné Hoře (19.až 21.10.) 2007).

Poděkování Na přípravě tohoto čísla Kmenových novin má velkou zásluhu br. VI. Jech – Kamzík, bez ní by nebylo možné číslo připravit do tisku. Chtěl bych mu touto formou upřímně poděkovat.

Jazyková úprava. Na rozdíl od dosavadní běžné praxe neprošlo toto číslo jazykovou úpravou. (viz článek v tomto čísle).

Pozor změna!

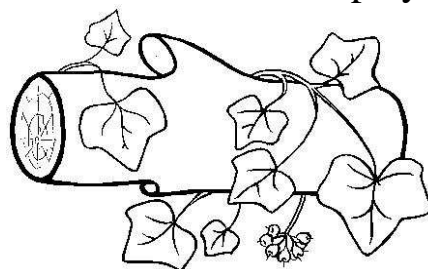
Při změně připojení svého internetu na kabelovou síť se změnilo i mé číslo telefonu

222 93 63 03

E-mailová adresa zůstává stejná:

zacekgog.@volny.cz

Webová stránka kmene dospělých

▪ Informace ke 100. výročí založení skautingu

www.skaut.cz/100

Kmenové noviny OS

Ze skautské historie

Základ otázek podle Kalendáře historie Junáka střediska Ralsko, Mimoň

	a	b	c	
1	Setinová The Woodcraft League of America vznikl			
	1900	1901	1902	c
2	Zakladatel světového skautingu sir Robert Baden - Powell se narodil 22.2.			
	1855	1857	1859	b
3	Světová náčelní Olave Baden - Powell se narodila			
	22.2.1889	22.4.1889	22.6.1889	a
4	První tábor organizovaný B.P se konal na ostrůvku Brownsea se konal			
	1905	1906	1907	c
5	Kniha Scouting for Boys vyšla v roce			
	1907	1908	1909	b
6	Dívčí skauting byl ve Velké Británii založen			
	1908	1910	1912	b
7	1. "Základy junáctví" napsal v roce 1912			
	A. B. Svojsík	Dr. R. Plajner	Jaroslav Foglar	a
8	První skautské Jamboree se konalo v paláci Olympia v Londýně v roce			
	1920	1933	1910	a
9	Malíř a jeden ze zakladatelů světového Skautingu Ernest Thomson Seton se narodil			
	v Americe	v Anglii	v Austrálii	b
10	Celý oddíl pražských skautů (třináct členů) tábořilo pod hradem Lípníci v roce			
	1912	1913	1914	a
11	Samostatný spolek "Junák - český skaut" byl ustanoven na valné hromadě v roce			
	1911	1914	1916	b
12	První dívčí skautský tábor v Živohošti nad Vltavou byl v roce			
	1913	1915	1917	b
13	V lednu vyšlo prvé číslo časopisu Junák			
	1912	1914	1915	c
14	První veřejné vystoupení skautů v roce 1913 se konalo v Praze			
	na Císařské louce	V Prokopském údolí	na Strahově	a
15	28. října 1918 nastoupili v Praze skauti do služby Národního výboru službu, bylo jich tehdy			
	100	200	300	c
16	První klub OS Přátelé Vavry vznikl			
	28. října 1918	28. října 1919	28. října 1921	a
17	„Svaz junáků a skautů RČS“ byl založen v roce			
	1919	1921	1921	a
18	Jamboree - Tábory Slovanských skautů v Praze se konalo v roce			
	1929	1930	1931	c
19	Gestapácké hlídky zburovaly ráno skautské činovníky a doručily jim dekret K. H. Franka o rozpuštění			
	28. října 1939	28. října 1940	28. října 1941	b
20	Zakladatel českého skautingu A.B.Svojsík zemřel po návratu z Ruska 27.9.			
	1937	1938	1939	b
21	8. ledna zemřel v Keni zakladatel skautingu Lord R. Baden - Powell			
	1941	1942	1943	a

Řešení: 1c 2b 3a 4c 5b 6b 7a 8a 9b 10a 11b 12b 13c 14a 15c 16a 17a 18c 19b 20b 21a

Kmenové noviny OS

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Redakce

Editors

RESUMÉ

KMENOVÉ
NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

KMENOVÉ ZPRÁVY

(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.

ZE SKAUTSKÉHO světa

(From the Scout World)

- 6th ISGF Conference of Middle Europe Subregion
- Comments to the ISGF Conference Results

Z KLUBŮ

(Club News)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ

(REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

ROVERSKÁ HLÍDKA
(ROVERS' FILE)

Texts and Articles relating to the Project of Closer Relations between Rovers and Old Scouts

RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc.

Náčelnická pošta

(The COSG President's file)

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

PŘILOHY

(Insert Documents)

Indications on important occurrences within COSG and/or in the Scout Movement, international Scout/Guide activities...

- New Rules: The Svojsik's Troop & Czech National SGF
- Enclosure: Colour Pictures

KMENOVÉ NOVINY OS □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47 nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejné, určeno pouze pro potřebu klubů OS.